

Onsdag den 15. januar 2020 (D)

1

47. møde

Onsdag den 15. januar 2020 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til justitsministeren af:

Karina Adsbøl (DF)

Hvad er ministerens holdning til at give fængselsbetjente elevløn under uddannelsen, og vil regeringen arbejde for at sikre fængselsbetjente elevløn frem for SU, når de er på skolebænken?

(Spm. nr. S 529, skr. begr.).

2) Til social- og indenrigsministeren af:

Louise Schack Elholm (V)

Mener ministeren, at det bidrager til at sikre et Danmark i bedre balance, når ministeren flytter statslige arbejdspladser i Ankestyrelsen fra Ringsted til København?

(Spm. nr. S 534).

3) Til social- og indenrigsministeren af:

Louise Schack Elholm (V)

Er det regeringens ambition i denne valgperiode at flytte flere statslige arbejdspladser ud af hovedstaden end til hovedstaden?

(Spm. nr. S 535).

4) Til skatteministeren af:

Morten Messerschmidt (DF)

Hvilke tanker gør ministeren sig om CEPOS-rapporten, der viser, at de største danske selskaber (C20-selskaberne) betaler 56 pct. af deres samlede selskabsskat i Danmark, mens kun 11 pct. af deres omsætning ligger her i landet, og arbejder regeringen stadig for »en fælles skattebase i EU«?

(Spm. nr. S 419, skr. begr. (omtrykt)).

5) Til børne- og undervisningsministeren af:

Charlotte Broman Mølbæk (SF)

Mener ministeren, at det er rimeligt, at forældre til børn i specialtilbud bliver dårligere stillet, når en kommune vælger at omdanne heldagsskoler til specialundervisningstilbud med tilhørende skolefritidsordninger, fordi forældrene kan ende med at skulle betale for det specialfritidstilbud helt fra 0. til 10. klasse?

(Spm. nr. S 518).

6) Til børne- og undervisningsministeren af:

Charlotte Broman Mølbæk (SF)

Synes ministeren rent principielt, at det er i orden, at forældre til børn med behov for specialundervisning skal betale for specialfritidstilbud?

(Spm. nr. S 519).

7) Til børne- og undervisningsministeren af:

Pernille Bendixen (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at elever får fravær fra skole for at modtage undervisning til kørekort til bil og enten ikke kan følge køreundervisningen eller risikerer at blive smidt ud af skolen for at tage kørekort?

(Spm. nr. S 528).

8) Til børne- og undervisningsministeren af:

Anni Matthiesen (V)

Er ministeren enig i, at regeringens forslag om at sætte et loft over egenbetalingen for elever og forældre til studieture er endnu et eksempel på centralisering og øget statslig kontrol, og at gymnasierne selv er i stand til at fastsætte en rimelig grænse for egenbetalingen til uddannelsernes studieture?

(Spm. nr. S 536. Medspørger: Ellen Trane Nørby (V)).

9) Til børne- og undervisningsministeren af:

Anni Matthiesen (V)

Vil ministeren kommentere på de konsekvenser, som Horsens Gymnasium & HF vil opleve som følge af det manglende svar på institutionens fusionsansøgning, jf. henvendelse fra Horsens Statsskole og Horsens Gymnasium sendt til uddannelsesordførerne i Folketinget og ministeren, og hvornår forventer ministeriet at give svar på fusionsansøgningen?

(Spm. nr. S 540. Medspørger: Ellen Trane Nørby (V)).

10) Til børne- og undervisningsministeren af:

Ellen Trane Nørby (V)

Mener ministeren, at det er rimeligt, at der fortsat er markant forskel på størrelsen af taxametertilskud til de forskellige typer af ungdomsuddannelser, og at de erhvervs- og handelsorienterede gymnasiale uddannelser modtager et mindre taxametertilskud på en række områder, og vil regeringen forpligte sig til at ændre det i en kommende taxameterreform?

(Spm. nr. S 537. Medspørger: Anni Matthiesen (V)).

11) Til børne- og undervisningsministeren af:

Ellen Trane Nørby (V)

Mener ministeren, at det er rimeligt, at fusionerede ungdomsuddannelsesinstitutioner økonomisk straffes for at være fusioneret, og hvad vil regeringen gøre for at kompensere institutionerne?

(Spm. nr. S 538, skr. begr. Medspørger: Anni Matthiesen (V)).

12) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Katrine Robsøe (RV)

Anerkender ministeren, at håndtryksloven forekommer absurd, når den medfører, at Samsø borgmester, Marcel Meijer (S), for at blive dansk i princippet skal give hånd til sig selv?
(Spm. nr. S 526, skr. begr.).

13) Til udlændinge- og integrationsministeren af:
Nils Sjøberg (RV)

Hvad mener ministeren at man kan gøre for at sikre, at sprogundervisningen etableres mest hensigtsmæssigt i forbindelse med afskaffelse af egenbetaling på danskuddannelserne for udlændinge?
(Spm. nr. S 541).

14) Til beskæftigelsesministeren af:
Hans Andersen (V)

Er regeringen klar til at følge Ydelseskommisionens anbefalinger, hvis kommissionen anbefaler at hæve de sociale ydelser til en gruppe – f.eks. integrationsydelsesmodtagere – for til gengæld at sænke de sociale ydelser for en anden gruppe, f.eks. syge danskere på kontanthjælp?
(Spm. nr. S 497, skr. begr. (omtrykt)).

15) Til beskæftigelsesministeren af:
Hans Andersen (V)

Er det regeringens intention, at de knap 300 mio. kr. i ekstra sociale ydelser om året, som regeringen giver midlertidigt til kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere, skal videreføres i et nyt ydelsessystem, når Ydelseskommisionen har fremlagt sine anbefalinger?
(Spm. nr. S 498 (omtrykt)).

16) Til beskæftigelsesministeren af:
Torsten Schack Pedersen (V)

Er det ministerens intention, at en kommende politisk aftale som opfølgning på Ydelseskommisionens anbefalinger skal videreføre det tab i arbejdsudbud, som aftalen om det midlertidige børnetilskud medfører, eller ønsker ministeren, at en kommende aftale skal fjerne tabet i arbejdsudbud?
(Spm. nr. S 513 (omtrykt)).

17) Til beskæftigelsesministeren af:
Torsten Schack Pedersen (V)

Ønsker ministeren, at en kommende politisk aftale som opfølgning på Ydelseskommisionens anbefalinger skal medføre, at gruppen, for hvem det ikke kan betale sig at arbejde, stiger eller falder i forhold til situationen, før det midlertidige børnetilskud trådte i kraft?
(Spm. nr. S 514 (omtrykt)).

18) Til beskæftigelsesministeren af:
Mads Fuglede (V)

Mener ministeren, at det hjælper med at bekæmpe de ghettoproblemer, vi desværre har omkring de større byer, hvis Ydelseskommisionen kommer med anbefalinger til at hæve de sociale ydelser til bl.a. integrationsydelsesmodtagere i og omkring København – idet der henvises til, at Ydelseskommisionen skal komme med anbefalinger, der bl.a. skal sikre, »at borgere og familier i kontanthjælpssystemet, der ikke har andre forsørgelsesmuligheder, har en nogenlunde ens levestandard«?
(Spm. nr. S 521).

19) Til beskæftigelsesministeren af:
Mads Fuglede (V)

Er det et krav fra regeringen, at alle partier bag forståelsespapiret skal indgå i en aftale om et nyt ydelsessystem, når regeringen indkalder til forhandlinger, efter at Ydelseskommisionen har fremlagt sine anbefalinger?
(Spm. nr. S 522).

20) Til miljøministeren af:

Marie Bjerre (V)

Hvorfor har ministeren ikke prioriteret at få gennemført initiativerne i plastikhandlingsplanen »Plastik uden spild« høje?
(Spm. nr. S 532).

21) Til miljøministeren af:

Marie Bjerre (V)

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at regeringen med finansloven gør det dyrere at bruge genanvendt plast?
(Spm. nr. S 533).

22) Til kulturministeren af:

Pernille Bendixen (DF)

Mener ministeren, at det er rimeligt, at de kongeligt privilegerede kroer i Danmark, der har tilladelse til at bruge kongekronen på deres kroer, ikke også har tilladelse til at bruge kongekronen i deres pjecer?
(Spm. nr. S 527).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Boligministeren (Kaare Dybvad Bek):

Lovforslag nr. L 93 (Forslag til lov om ejerlejligheder).

Per Larsen (KF) og Søren Pape Poulsen (KF):

Beslutningsforslag nr. B 73 (Forslag til folketingsbeslutning om at sikre en øget tilslutning til hvp-vaccination).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Jeg skal meddele, at der er kommet en medspørger, Marie Bjerre (V), på spørgsmål nr. 2 og 3 (S 534 og S 535) til social- og indenrigsministeren.

Jeg skal samtidig meddele, at det af Anni Matthiesen under nr. 9 opførte spørgsmål (S 540) til børne- og undervisningsministeren udgår efter ønske fra spørgeren.

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 13:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Det første spørgsmål er til justitsministeren af Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:01

Spm. nr. S 529

1) Til justitsministeren af:

Karina Adsbøl (DF):

Hvad er ministerens holdning til at give fængselsbetjente elevløn under uddannelsen, og vil regeringen arbejde for at sikre fængselsbetjente elevløn frem for SU, når de er på skolebænken?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Stefan måtte spare op til at blive fængselsbetjent: »Mine venner dropper uddannelsen på grund af SU« på dr.dk.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsø at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:01

Karina Adsbøl (DF):

Tak for det, formand. Hvad er ministerens holdning til at give fængselsbetjente elevløn under uddannelsen, og vil regeringen arbejde for at sikre fængselsbetjente elevløn frem for su, når de er på skolebænken?

Kl. 13:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsø, ministeren.

Kl. 13:01

Justitsministeren (Nick Hækkerup):

Tak for spørgsmålet om omlægning af su til elevløn under skoleophold til vores fængselsbetjente. Uddannelsen, som den er i dag, varer 3 år, og ud af de 3 år modtager fængselsbetjenteleverne undervisning og er på su i 10 måneder. De øvrige år og måneder modtager de fast løn med mulighed for tillæg. Jeg kan godt forstå spørgerens spørgsmål, for det hele bunder jo i, at vi mangler fængselsbetjente.

Det står også klart for mig, at de ansatte i kriminalforsorgen er hårdt spændt for, ligesom man i øvrigt er andre steder i vores straffesagskæde. Vi mangler personale i fængslerne, og det betyder, at vi trækker store vekslere på vores dygtige fængselsbetjente, som hver dag yder en stor indsats. Det har jeg faktisk som justitsminister stor fokus på. Jeg ved, og det ved jeg også at spørgeren ved, at kriminalforsorgen arbejder hårdt på at styrke rekrutteringen gennem bl.a. intensive rekrutteringskampagner og den nye uddannelsesinstitution i Vestdanmark, som jeg selv var ovre at være med til at åbne. Det skal være med til at sikre, at vi kan uddanne endnu flere betjente til landets fængsler og dermed lette presset på kriminalforsorgens ansatte.

Det er sådan, at den politiske regulering af kriminalforsorgen står på en flerårsaftale, som spørgeren parti jo også er med i, og af den fremgår det, at der skal gennemføres en generel revision af uddannelsen til fængselsbetjent, hvilket vi forventer at påbegynde i indeværende år, altså 2020. Vi skal altså have fagfolk til at se på en revision af den eksisterende uddannelse. Jeg synes, at det vil være naturligt, at spørgsmålet om elevløn under fængselsbetjentuddannelsen indgår som en del af det arbejde, som vi skal i gang med nu. Det vil sikre, at vi har et samlet grundlag for at vurdere, hvordan vi kan skabe endnu bedre og mere attraktive forhold under uddannelsen til fængselsbetjent.

Kl. 13:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsø.

Kl. 13:03

Karina Adsbøl (DF):

Tak for besvarelsen. Det, jeg spurgte ind til, var også ministerens holdning til det. Nu fik jeg en lang og god forklaring på, hvordan

og hvorledes det er i dag, men det har jo tidligere været sådan, at man fik elevløn under uddannelsen. Det blev afskaffet, da Morten Bødskov, mener jeg det var, sad som justitsminister. Det har faktisk betydet, at rekrutteringen af fængselsbetjente har været for nedadgående. Så læste jeg jo bl.a. artiklen her fra dr.dk, som netop handler om den 26-årige Stefan Christiansen, som skulle have penge med, havde jeg nær sagt. Altså, han kunne næsten ikke klare uddannelsen, fordi han var på su; det var svært. Så både han og Fængselsforbundet mener jo, at det ville øge motivationen til at søge ind og øge optaget på uddannelsen, hvis det blev lavet om, sådan at man fik elevløn under uddannelsen.

Det er jo rigtigt, som justitsministeren siger, at der er stærkt behov for det, for vi mangler fængselsbetjente. Derfor handler det jo også om at kigge på, hvad det er for nogle vilkår, man tilbyder dem under uddannelsen. Jeg havde svært ved at læse i artiklen, hvad regeringen mente, for hr. Jeppe Bruus, som jo er retsordfører for Socialdemokratiet, udtaler, at det er »svært at sige, om der er elevløn på skolebænken i sigte for de personer, der drømmer om en karriere som fængselsbetjent«. Han vil hverken sige ja eller nej til det, men siger, at det kan være, at det er noget, man kigger på. Så derfor skal jeg lige være helt up to date, i forhold til om det er justitsministerens holdning, at justitsministeren gerne vil være med til at ændre det her.

Kl. 13:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsø, ministeren.

Kl. 13:05

Justitsministeren (Nick Hækkerup):

Det er fuldstændig rigtigt, at vores kriminalforsorg er meget presset. Vi har over 100 pct. belægning i vores fængsler og arresthuse i øjeblikket, hvilket bare siger noget om, hvor stort presset er, navnlig fordi der ifølge den aftale, der blev lavet, skulle være en belægning på 95-96 pct., sådan som jeg husker det. Jeg synes, som jeg også sagde i mit svar, at der er gode argumenter for at overveje, om su i de 10 måneder, som skoleperioden varer, er det rigtige, og om man kunne gøre det mere attraktivt og rekruttere flere, rekruttere bredere, rekruttere ældre, rekruttere folk, der havde lavet noget andet i forvejen osv., hvis man ændrede sammensætningen af den del af uddannelsen.

Kl. 13:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak, og værsø.

Kl. 13:06

Karina Adsbøl (DF):

Tak til ministeren for besvarelsen. Skal jeg forstå det sådan, at når ministeren så indkalder til de her forhandlinger, vil det være en del af oplægget fra regeringen, altså at man vil se på, om man skal gå tilbage til den gamle ordning, hvor man havde elevløn under uddannelsen, så man kan rekruttere flere fængselsbetjente? Er det et løfte fra justitsministerens side?

Kl. 13:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsø.

Kl. 13:06

Justitsministeren (Nick Hækkerup):

Jeg synes, at det, når vi nu skal i gang med at lave revisionen af uddannelsen til fængselsbetjent i 2020, ville være naturligt, at spørgsmålet om elevløn under fængselsbetjentuddannelsen også indgår som en del af det arbejde. Da jeg selv var ovre at åbne den nye fængselsskole i det jyske, var der en del elever, som ikke var

unge mennesker, og man må i hvert fald forvente, at de er vant til at have en anden indtægt; måske havde de en anden uddannelse i forvejen osv. Jeg synes, det er vigtigt, at vi kan rekruttere vores fængselsbetjente bredt, også så de har et bredt erfaringsgrundlag.

Kl. 13:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Sidste spørgsmål, værsgo.

Kl. 13:07

Karina Adsbøl (DF):

Det er rigtigt, at mange af dem jo ikke er unge, men har familie og børn og hus, der skal betales. Men jeg tager det som en tilkendegivelse fra justitsministeren af, at det her er et område, justitsministeren i hvert fald vil være med til at ændre, og at ministeren vil tage det med i de her forhandlinger og også vil komme med et oplæg om, hvordan vi kan sikre, at der netop er bedre vilkår, så vi kan rekruttere flere fængselsbetjente. For der er hårdt brug for dem og stor mangel på dem.

Kl. 13:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det sidste svar.

Kl. 13:07

Justitsministeren (Nick Hækkerup):

Det, der bliver sagt, er fuldstændig rigtigt, og jeg synes som sagt, at det vil være naturligt, at vi også kommer omkring det her spørgsmål, når vi skal lave revisionen af uddannelsen til fængselsbetjent i indeværende år. Jeg håber jo, at spørgeren selv vil være med til forhandlingerne.

Kl. 13:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Så er der et nyt spørgsmål. Det er til social- og indenrigsministeren. Det er af Louise Schack Elholm, Venstre. Der er en medspørger, nemlig Marie Bjerre.

Kl. 13:08

Spm. nr. S 534

2) Til social- og indenrigsministeren af:

Louise Schack Elholm (V):

Mener ministeren, at det bidrager til at sikre et Danmark i bedre balance, når ministeren flytter statslige arbejdspladser i Ankestyrelsen fra Ringsted til København?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:08

Louise Schack Elholm (V):

Tusind tak for det. Mit spørgsmål til social- og indenrigsministeren er:

Mener ministeren, at det bidrager til at sikre et Danmark i bedre balance, når ministeren flytter statslige arbejdspladser i Ankestyrelsen fra Ringsted til København?

Kl. 13:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:08

Social- og indenrigsministeren (Astrid Krag):

Regeringen er ligesom spørgeren optaget af, at der er statslige arbejdspladser i hele Danmark, og jeg vil gerne starte med at slå

fast, at omstruktureringen af Ankestyrelsen er en del af en samlet løsning på social- og indenrigsområdet, hvor niveauet for statslige arbejdspladser i Ringsted bliver fastholdt, og hvor Ankestyrelsen fastholder niveauet for statslige arbejdspladser uden for København – det er faktisk ikke engang rigtigt, for vi *øger* antallet af statslige arbejdspladser uden for København i Ankestyrelsens regi – og årsagen er ret enkel, og løsningen giver god mening.

I dag har Ankestyrelsen tre adresser: en i Aalborg, en i København og en mindre afdeling i Ringsted med ca. 20 årsværk. Lokalerne i Ringsted lejer Ankestyrelsen af Familieretshuset. Familieretshuset har i år fået en merbevilling på finansloven på 104 mio. kr. Pengene skal bl.a. bruges til at ansætte flere medarbejdere. Omkring 20 af Familieretshuset nye medarbejdere får ansættelsessted i Ringsted, og dermed får Familieretshuset selv brug for de lokaler, som Ankestyrelsen lejer i dag. Nye statslige arbejdspladser til Ringsted er altså årsagen til, at Familieretshuset har opsagt Ankestyrelsens lejemål fra den 1. marts i år. Efter opsigelsen flytter Ankestyrelsen 20 årsværk fra Ringsted til København, så de har to adresser frem for tre, men samtidig udvider Ankestyrelsen sin afdeling i Aalborg med ca. 20 årsværk frem mod år 2022.

Så for at opsummere vil jeg understrege igen: Omstruktureringen af Ankestyrelsen er en del af en samlet løsning, hvor niveauet for statslige arbejdspladser i Ringsted bliver fastholdt, og hvor vi *øger* niveauet af statslige arbejdspladser uden for København.

Kl. 13:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:10

Louise Schack Elholm (V):

Det var jo et lidt kringlet svar på mit spørgsmål, om Ankestyrelsen fjernede arbejdspladser fra Ringsted. For man fik det svar, at lejemålet var blevet opsagt af Familieretshuset, fordi Familieretshuset udvider, men mit spørgsmål gik jo alene på Ankestyrelsen. Derfor vil jeg gerne have, at ministeren skærer ud i pap: Kommer der flere eller færre medarbejdere i Ankestyrelsen i Ringsted, og bliver der færre enheder, som Ankestyrelsen samles på i Danmark?

Kl. 13:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:10

Social- og indenrigsministeren (Astrid Krag):

Men det er jo klart, at det ikke passer så godt ind i det billede, som ordføreren gerne vil tegne. Det duer jo ikke, at man sætter kikkerten for det blinde øje og lukker øjnene for, at med den løsning, vi får nu, kommer Ringsted til at bevare det antal af statslige arbejdspladser, de har haft, og samlet set får vi flere statslige arbejdspladser uden for København end det, den tidligere regering havde lagt op til. Det er selvfølgelig lidt af et selvmål at stille et spørgsmål, som viser, at den her regering faktisk leverer flere statslige arbejdspladser uden for København end spørgerens egen regering, men det er ikke desto mindre det, der står på bundlinjen.

Kl. 13:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:11

Louise Schack Elholm (V):

Igen undlod ministeren at svare på, om man centraliserer Ankestyrelsen til to matrikler i stedet for tre.

Når nu man er så bekymret for lejemålet, ved jeg, at Ringsted Kommune meget gerne vil hjælpe Ankestyrelsen med at finde andre steder at være, hvis det var, at Familieretshuset smed dem ud, som jeg kan forstå på ministeren at Familieretshuset har gjort. Det var ikke det indtryk, jeg havde af situationen.

Men kan ministeren bekræfte, at man går fra at have tre lokationer for Ankestyrelsen til at have to, og vil ministeren kalde det en decentralisering eller centralisering af Ankestyrelsen?

Kl. 13:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:12

Social- og indenrigsministeren (Astrid Krag):

Al den stund at Aalborg, selv om man kalder det Nordens Paris, jo mig bekendt ikke er landets hovedstad, kan det altså ikke være en centralisering i København, at vi sikrer flere statslige arbejdspladser i Aalborg og samlet set står med et resultat, hvor der er flere statslige arbejdspladser uden for København.

Jeg ved godt, hvad det er for et politisk billede, man gerne vil tegne. Jeg kan jo læse, at spørgeren har været ude i pressen på forhånd at sige, at hun er stærkt bekymret, og at nu centraliserer regeringen i stedet for. Problemet er bare, at det jo ikke er det, der står på bundlinjen.

Kl. 13:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:12

Louise Schack Elholm (V):

Jeg må bare sige, at det undrer mig, at ministeren ikke vil indrømme, at ministeren centraliserer det ved at gå fra tre til to steder at have Ankestyrelsen. Det forstår jeg godt, for det er en dårlig sag, fordi man jo har sagt, at man vil fastholde Danmark i bedre balance, og det er jo det modsatte, man gør. Man vælger at sige, at man går fra at have tre enheder, hvor Ankestyrelsen er, til kun at have to enheder. Det er en centralisering, og det er at fjerne Ankestyrelsen helt fra Ringsted.

Kl. 13:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:12

Social- og indenrigsministeren (Astrid Krag):

Det, der sker i Ankestyrelsen, er, at man samler det kommunale og det regionale tilsyn. Man kan flytte ind i de lokaler, hvor man allerede er. Man kan frigøre ressourcer. Det er af den grund økonomisk, og det sikrer kortere sagsbehandlingstid for borgerne, og man kan få en faglig synergi. Når man kan gøre det, samtidig med at man kan sikre, at Ringsted bevarer sit antal statslige arbejdspladser, og man kan øge antallet af statslige arbejdspladser uden for København mere, end hvad den tidligere regering lagde op til, så må jeg sige, at det er lige før, det jo er et kindereg med hele tre gode ting på en gang.

Kl. 13:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, og så er det medspørger fru Marie Bjerre. Værsgo.

Kl. 13:13

Marie Bjerre (V):

Jeg synes, at det er nogle lidt kringlede svar, ministeren giver. Man siger, at Familieretshuset skal bruge lejemålet fra Ankestyrelsen, men alligevel er lejemålet for Ankestyrelsen opsagt. Så jeg vil bare

høre, om ministeren lukker Ankestyrelsen i Ringsted og dermed også får opsagt lejemålet.

Kl. 13:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:13

Social- og indenrigsministeren (Astrid Krag):

Jeg vil indrømme, at det ikke er mig som minister, der sidder med fingrene nede i, hvordan man håndterer lejemål og opsigelse af lejemål. Familieretshuset har udlejet de her lokaler til Ankestyrelsen. Nu har vi som regering afsat 104 mio. kr. sammen med vores aftalepartier på finansloven til, at Familieretshuset skal ansætte flere. Dermed skal Familieretshuset selv bruge det lejemål, de ellers har haft lejet ud til Ankestyrelsen, fordi der kommer flere statslige medarbejdere i Familieretshuset i Ringsted. Det betyder, at de har opsagt Ankestyrelsens lejemål.

Kl. 13:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:14

Marie Bjerre (V):

Så kan jeg jo så forstå, at de her 20 arbejdspladser, som man rykker fra Ringsted, fordi man lukker Ankestyrelsen i Ringsted, flytter man så til København. Kunne man ikke have flyttet dem til Ankestyrelsen i Aalborg i stedet for? Hvorfor er det, at der er et behov for at flytte flere arbejdspladser til hovedstadsområdet?

Kl. 13:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:14

Social- og indenrigsministeren (Astrid Krag):

Tak skal du have. Det er jo en faglig vurdering, at det giver virkelig god mening for borgerne i forhold til sagsbehandlingstider og den faglige synergi, der kommer af, at man samler de kommunale og regionale tilsyn. Men det har været vigtigt for mig, at man så samtidig har øget antallet af arbejdspladser i Aalborg. Det tænker jeg at spørgeren egentlig er vældig godt tilfreds med, når man tænker på, hvor i landet hun er valgt.

Det er vigtigt for os, at vi sørger for, at der er en balance, og at vi har statslige arbejdspladser uden for København, og derfor er jeg også bare godt tilfreds med, at på bundlinjen leverer vi flere statslige arbejdspladser uden for København end det, spørgerens parti jo gjorde, da man havde regeringsmagten.

Kl. 13:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Sidste omgang, værsgo.

Kl. 13:15

Louise Schack Elholm (V):

Så vil jeg bare spørge ministeren som det sidste spørgsmål på det her: Ministeren siger, at man er blevet opsagt, og derfor er man desværre nødt til at flytte alle medarbejderne fra Ankestyrelsen til København. Har man forsøgt at finde andre lejemål i Ringsted? For man kunne jo have et ønske om at fastholde, at Ankestyrelsen var placeret på tre matrikler i stedet for to, og så ville det jo være naturligt at afsøge muligheden for at finde andre lokaler. Har Ankestyrelsen været ude at søge efter andre lokaler i Ringsted?

Kl. 13:15

Kl. 13:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:15

Social- og indenrigsministeren (Astrid Krag):

Det tror jeg faktisk godt at spørgeren kender svaret på, for det har jeg jo sagt meget klart i den avishistorie, som jeg tror spørgeren har indkaldt til spørgsmålet ud fra. Det har man ikke, fordi det her er en del af en samlet løsning, hvor Familieretshuset øger antallet af statslige arbejdspladser, så Ringsted bevarer sit antal af statslige arbejdspladser, og hvor man kan flytte ind i nogle lokaler, man allerede har, og dermed spare de penge, der ellers ville være brugt på at skulle skaffe nye lokaler. Man kan arbejde tættere sammen med kollegaer, der sidder med tilsvarende. Det er alt sammen til gavn for borgerne, der vil opleve en hurtigere sagsbehandlingstid, og så øger vi antallet af arbejdspladser i Aalborg.

Kl. 13:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak, og spørgsmålet er afsluttet.

Der er et nyt spørgsmål til social- og indenrigsministeren af Louise Schack Elholm, Venstre, og igen med medspørger Marie Bjerre.

Kl. 13:16

Spm. nr. S 535

3) Til social- og indenrigsministeren af:

Louise Schack Elholm (V):

Er det regeringens ambition i denne valgperiode at flytte flere statslige arbejdspladser ud af hovedstaden end til hovedstaden?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:16

Louise Schack Elholm (V):

Er det regeringens ambition i denne valgperiode at flytte flere statslige arbejdspladser ud af hovedstaden end til hovedstaden?

Kl. 13:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:16

Social- og indenrigsministeren (Astrid Krag):

Som den samlede løsning med omstruktureringen af Ankestyrelsen demonstrerer, er regeringen optaget af – ligesom jeg antager at spørgeren er – at der er statslige arbejdspladser i hele Danmark. Som social- og indenrigsminister er jeg naturligvis også optaget af, at der er job at få i provinsen og i kanterne af vores land. Der er flere greb til at få arbejdspladser i hele Danmark end det at flytte rundt på arbejdspladser. Det handler jo ikke kun om at flytte arbejdspladser, men eksempelvis også om at oprette nye arbejdspladser uden for hovedstadsområdet. På mit eget område kan jeg oplyse, at Familieretshuset i år har fået tildelt 104 mio. kr. på finansloven til at nedbringe sagsbehandlingstiderne. For de midler skal der ansættes omkring 115 nye medarbejdere i 2020, og heraf er det planen at placere ca. 80, altså langt størstedelen, uden for København. Derudover støtter regeringen som bekendt op om og følger op på implementeringen af »Bedre balance« og »Bedre balance II«.

Kl. 13:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Louise Schack Elholm (V):

Det var jo en lang snak, så jeg vil bare prøve på at følge op på, om ministeren rent faktisk vil følge op på de her udflytningsplaner. For det er jo ikke alt sammen blevet implementeret endnu. Og nu kan vi jo se, at ministeren vælger at benytte en lejlighed til at centralisere Ankestyrelsen. Er det så det samme, der vil ske for de andre ting? Vi mangler stadig væk at få flyttet arbejdspladser i Energistyrelsen til Stenlille og arbejdspladser i Nota til Nykøbing Falster og arbejdspladser til Holbæk også. Forventer man, at man vil fortsætte med at flytte arbejdspladserne ud? Eller skal vi til at se på, at man nu skal lave nogle effektiviseringshensyn, som gør, at man nu begynder at centralisere igen i administrationen?

Kl. 13:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:18

Social- og indenrigsministeren (Astrid Krag):

For det første vil jeg sige, at jeg faktisk havde forventet og troet, at ordføreren ville kvittere for, at vi, når den her regering opretter 115 nye statslige arbejdspladser, så placerer langt størstedelen af dem uden for København. Men det er, som om alt det, der ikke lige passer ind i den skabelon, som ordføreren er gået i salen og i lokalpressen med, glider sådan til side. Jeg sagde meget klart, og jeg vil gerne gentage det meget klart: Regeringen støtter op om og følger op på implementeringen af »Bedre balance« og »Bedre balance II«. Det kan den tidligere regering være helt rolig ved.

Kl. 13:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er endnu et spørgsmål. Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:19

Louise Schack Elholm (V):

Jeg beklager meget, at jeg ikke kan være helt rolig, for én ting er, hvad regeringen siger – noget andet er, hvad man gør. Og når man vælger at centralisere Ankestyrelsen ved kun at placere den på to matrikler i stedet for de tre, som den var på, så vidner det jo om, at man ikke har et hjerte for den her decentralisering. Det er da derfor, jeg er bekymret. Jeg har ikke en skabelon med; jeg har listen over spørgsmål med her, og ministeren er velkommen til at kigge efter. Det er bare, for at jeg kan huske, hvad det var for et spørgsmål, jeg havde skrevet op, for man skal sige det ordret. Men grundlæggende må jeg sige, at jeg er stærkt bekymret over den måde, som den her regering handler på, for det er ikke nok at sige tingene; man skal også agere efter dem. Og det er jo lige præcis det modsatte af, hvad ministeren gør, når ministeren lukker Ankestyrelsen i Ringsted og centraliserer den til to enheder i stedet for tre. Og derfor er det jo et helt naturligt spørgsmål at stille, om der er andet, der følger efter, og om man har tænkt sig at følge op på det og sørge for at få flyttet tingene ud, eller om man begynder at snakke om effektivisering – en undskyldning for at centralisere.

Kl. 13:19

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og ministeren.

Kl. 13:19

Social- og indenrigsministeren (Astrid Krag):

Det er en regering, der ikke har et hjerte for decentralisering, siger ordføreren for det parti, der heldigvis blev forhindret i en af de største centraliseringsøvelser siden kommunalreformen, som det i øvrigt også var spørgerens parti der stod bag, nemlig hvor man ville lukke

regionerne. Jeg tror ikke, at vi skal begynde at tage den form for diskussion om, hvem der har bedrevet mest centralisering i det her land, for så tror jeg, at pilen vil pege meget tydeligt på spørgerens parti.

Altså, man skal være relativt dårlig til hovedregning, hvis man skal få det her til at være stærkt bekymrende, når vi opretter 115 nye arbejdspladser i Familieretshuset og de 80 kommer til at være uden for København. Når vi samlet set med omstruktureringen i Familieretshuset og Ankestyrelsen står med yderligere 20 arbejdspladser uden for København, i forhold til hvad den tidligere regering lagde op til, så er vi i plus med omkring 100 arbejdspladser i decentraliseringsens favør. (*Anden næstformand* (Pia Kjærsgaard): Tak). Det ville jeg bare sige til ordføreren for Venstre.

Kl. 13:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det medspørger fru Marie Bjerre. Værsgo.

Kl. 13:20

Marie Bjerre (V):

I Venstre er vi jo rigtig glade for, at ministeren siger, at der faktisk er fokus på at flytte arbejdspladser ud af hovedstaden. Det kan jeg forstå ministeren gerne vil, og hun siger, at man har fokus på at flytte arbejdspladser ud. Jeg hører også i de tidligere svar, at ministeren siger, at denne regering faktisk leverer langt flere arbejdspladser uden for København end den sidste Venstreledede regering. Det tror jeg lige jeg har behov for en forklaring på, for vi lavede historiske udflytninger. Kan det virkelig være rigtigt, at regeringen har planer om at flytte endnu flere statslige arbejdspladser ud? I så fald er vi glade for det.

Kl. 13:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:21

Social- og indenrigsministeren (Astrid Krag):

Som sagt er der jo flere veje til at sørge for, at der er arbejdspladser og balance i vores land, og jeg vil bare sige, at den tidligere regering flyttede nogle statslige arbejdspladser ud, men samtidig lavede man f.eks. massive uddannelsesbesparelser, der betyder noget. Jeg tror ikke, at man skal færdes særlig mange steder i provinsen, før man vil kunne nikke genkendende til, at der er lukket uddannelsesinstitutioner, og på den måde er der jo også lukket for noget af det, der gør, at der kan være et lokalt erhvervsliv og arbejdspladser, nemlig at der er en uddannet befolkning. Så jeg bliver bare nødt til at sige: hus forbi og selvmål i forhold til det her spørgsmål.

Vi står bag en bedre balance og udflytning af statslige arbejdspladser, altså implementeringen af det. Vi har vist, at når vi opretter nye statslige arbejdspladser, som vi gør nu med Familieretshuset, som vi har afsat over 100 mio. kr. til, så bliver størstedelen af de arbejdspladser oprettet uden for København. Og når vi laver en omstrukturering, som vi har gjort med Ankestyrelsen, står vi samlet set og får flere arbejdspladser uden for København og dermed også uden for hovedstaden. Selv om spørgeren måske synes, det er forkert, at det er sådan, så er Aalborg ikke landets hovedstad, og derfor er det altså ikke at flytte arbejdspladser til hovedstaden, når man opretter flere arbejdspladser i Aalborg.

Kl. 13:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Marie Bjerre (V):

Jeg kan godt forstå, at ministeren meget gerne vil tale om uddannelse i stedet for udflytning af arbejdspladser, som det her spørgsmål jo rent faktisk handler om. Men vi er jo bekymrede, fordi man har lukket Ankestyrelsen i Ringsted. Man har jo lukket en af arbejdspladserne i provinsen, som vi synes er så vigtig. Det gør man så, kan jeg forstå, fordi der er behov for nogle omstruktureringer. Og når man så er valgt og bor i Nordjylland, som ministeren også pointerer, bliver man jo endnu mere nervøs, for har ministeren så også planer om, at regeringen vil centralisere yderligere og lukke Ankestyrelsen i Aalborg og flytte det hele til København?

Kl. 13:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:23

Social- og indenrigsministeren (Astrid Krag):

Undskyld, hvis jeg kom til at kalde det et skabelonspørgsmål for, men når vi står i en situation, hvor regeringen øger antallet af statslige arbejdspladser i Ankestyrelsen i Aalborg med 20 og man kan bruge det som et afsæt til at være bekymret for, at vi skulle være i gang med at ville lukke Ankestyrelsen i Aalborg, så tror jeg simpelt hen, at man skal være helt særligt sindet for at kunne drage den konklusion. Altså, vi styrker Ankestyrelsen i Aalborg med 20 arbejdspladser samlet set. Ringsted bliver holdt stabilt med statslige arbejdspladser. Samlet set bliver der flere statslige arbejdspladser, både udflyttede og nye, under den her regering.

Kl. 13:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til fru Louise Schack Elholm.

Kl. 13:23

Louise Schack Elholm (V):

Jeg må jo sige, at det er en god talen udenom, fine floskler, men ikke så meget handling. Jeg havde heller ikke forventet andet, for sådan er det politiske spil nu engang. Men bare lige for at prøve at få lidt fakta ud af det her vil jeg spørge, hvordan ministeren ser det gå fremadrettet. Har man ændret i planerne i forhold til de andre udflytningsprojekter, der er på ministerens ressort?

Kl. 13:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:24

Social- og indenrigsministeren (Astrid Krag):

Som jeg sagde et par gange, kommer vi til at gennemføre »Bedre Balance«, både I og II. Jeg har meget svært ved at se, at det skulle være floskler og ingen handling. Når vi opretter 115 nye arbejdspladser i regi af Familieretshuset, er de 80, langt størstedelen, uden for hovedstaden. Det er nye arbejdspladser. Når vi laver en omstrukturering, sørger vi selvfølgelig for, at Ankestyrelsen får 20 nye arbejdspladser i Aalborg. Man kan ikke sige selvfølgelig, for vi har haft regeringer tidligere, der har centraliseret voldsomt, og når vi vil investere i vores land og f.eks. sørge for, at der er velfærdsuddannelser i hele landet, er det jo for at gøre noget ved den centralisering, som den Venstreledede regering stod for, hvor man mange i steder i landet har oplevet, at uddannelsesinstitutioner er lukket med alt, hvad deraf følger af centralisering.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til skatteministeren, og det er stillet af hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:24

Spm. nr. S 419 (omtrykt)

4) Til skatteministeren af:

Morten Messerschmidt (DF):

Hvilke tanker gør ministeren sig om CEPOS-rapporten, der viser, at de største danske selskaber (C20-selskaberne) betaler 56 pct. af deres samlede selskabsskat i Danmark, mens kun 11 pct. af deres omsætning ligger her i landet, og arbejder regeringen stadig for »en fælles skattebase i EU«?

Kl. 13:25

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Danske C20-selskaber betaler en stor del af deres selskabsskat i Danmark« af 28. november 2019 på cepos.dk og til artiklen »Ny udenrigsminister vil have EU til at opkræve skat fra techgiganter: »Det er jo ikke sjovt at opdage, at éns sygehus ikke fungerer, mens Facebook overhovedet ikke betaler skat i Europa« af 11. juli 2019 på politiken.dk.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:25

Morten Messerschmidt (DF):

Hvilke tanker gør ministeren sig om CEPOS-rapporten, der viser, at de største danske selskaber – det er dem, vi kalder C20-selskaberne – betaler 56 pct. af deres samlede selskabsskat i Danmark, mens kun 11 pct. af deres omsætning ligger her i landet, og arbejder regeringen stadig for »en fælles skattebase i EU«?

Kl. 13:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:25

Skatteministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand, og tusind tak for spørgsmålet. Regeringen gør sig rigtig mange tanker om lige nøjagtig det her spørgsmål, og det gør vi, fordi vi har en ambitiøs tilgang til internationale skatte-spørgsmål. For regeringen er det nemlig vigtigt, at uanset hvilken type virksomhed man driver, og uanset hvem man er, skal man bidrage i tilstrækkelig grad til det fællesskab, man er en del af. Det gælder også digitale virksomheder med meget lav eller slet ingen selskabsbeskatning. På den baggrund arbejder vi i internationalt regi for en ambitiøs global løsning, der kan sikre rimelig beskatning af alle virksomheder. Det er helt afgørende, at verdens største og rigeste virksomheder betaler den skat, de skal, ligesom jo i øvrigt alle andre virksomheder også skal. Udfordringen med beskatningen af disse virksomheder er global og kan derfor bedst løses globalt.

Konkret indgår regeringen lige i øjeblikket konstruktivt i nuværende drøftelser i OECD-regi, særlig om globale standarder for effektiv minimumsbeskatning, der kan sikre, at ingen virksomheder kan undgå at bidrage til fællesskabet eller kan opnå urimelige konkurrencefordele – heller ikke digitale virksomheder. Vi er dog opmærksom på, at dele af det arbejde, der foregår i OECD, samlet set kan have negative konsekvenser for Danmark, da forslagene i OECD for nærværende og for nuværende ikke er afgrænset til digitale virksomheders aktiviteter i forbrugslandet, som det hedder, men

også berører beskatning af andre typer af virksomheders omsætning i udlandet. Vi mener, at de danske virksomheder hovedsagelig skal beskattes i Danmark og ikke i de lande, hvor de har deres salg. Vi skal ikke underminere dansk selskabsskatteprovenu og dermed finansieringen af vores velfærd og ambitiøse klimapolitik.

Vi arbejder også for at indføre en bund under selskabsskatten i EU for at reducere uhensigtsmæssig selskabsskattekonkurrence inden for EU og dermed reducere presset på det danske selskabsskatteprovenu. For at en bund kan virke effektivt, kræves der både et minimum under selskabsskattesatsen, som spørgeren jo også rigtigt nok ved, og en harmonisering af selskabsskattebasen.

Nu er min tid udløbet, men jeg kan se på spørgeren, at det var rigeligt til, at der også kan komme et opfølgende spørgsmål på spørgsmålet.

Kl. 13:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:28

Morten Messerschmidt (DF):

Ja, det er jo kun første runde, forhåbentlig, der er udløbet.

Jeg vil gerne takke for den imødekommenhed, som skatteministeren lægger for dagen her, for når jeg især interesserer mig for regeringens holdning, er det jo på grund af de meldinger, som det parti, som skatteministeren tilhører, tidligere er kommet med. Altså, i EU-valgkampen, som vi sikkert alle sammen har i frisk erindring, noterede jeg i hvert fald, at hr. Jeppe Kofod var en varm tilhænger af også den del af Europa-Kommissionens skatteforslag, der handler om en fælles skattebase, det man kalder for CCCTB – så skulle alle vist vide, hvad vi taler om – og der kunne det være rart, hvis ministeren fuldstændig klart bare kan sige, at det Socialdemokrati, der gik til europaparlamentsvalg, altså var et andet Socialdemokrati end det, som i dag sidder i regering – eller rettere at den politik, man havde forud for europaparlamentsvalget, ikke er taget med ind i regeringskontorerne.

Den rapport, jeg henviser til, fra tænketanken CEPOS illustrerer jo, at der vil være et tab på 14 mia. kr., hvis man følger Kommissionens forslag og går bort fra den overskudsbeskatning, som vi har i dag, og over til den omsætningsbeskatning, som Europa-Kommissionen lægger op til. Derfor kan det jo have ganske stor betydning for kongerigets finanser, hvis man vælger at følge Europa-Kommissionens forslag, som hr. Jeppe Kofod altså i hvert fald for godt et halvt år siden ønskede. Han har jo siden fået en glørværdig karriere og er indtrådt i regeringen, så måske skatteministeren vil gøre det fuldstændig klart, både for seerne uden for og også til orientering inden for regeringen, regeringens medlemmer, hvilken af de to socialdemokrater det er, der er trådt ind i regeringen.

Kl. 13:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:29

Skatteministeren (Morten Bødskov):

Det er de samme socialdemokrater, som sidder i regering, og bare lige for at opsummere kan jeg sige, at der i forlængelse af det, jeg sagde før, p.t. jo ikke er nogen EU-forslag om minimumsharmonisering af selskabsskattesatsen, men som nævnt før også er der igangværende drøftelser i OECD om en global standard for effektiv minimumskat.

Med hensyn til CCCTB-forslaget, der spørges til, så indebærer det dog en harmonisering af selskabsskattebasen, der er væsentlig smallere og mindre robust end de gældende danske regler. Det skyldes jo især, at vi har en række værneregler på det her område, der

går videre end det, der er lagt op til i direktivforslaget. Det her såkaldte forslag, CCCTB-forslaget, kan således isoleret set jo altså som følge af det indebære en betydelig reduktion af dansk selskabsskatteprovenu, medmindre man samtidig øger satsen mærkbart. Men vi støtter dog overordnet ambitionerne med CCCTB'en som et muligt delelement i at etablere en bund under selskabsbeskatningen i EU. Det tror jeg er vigtigt at understrege. Det er et samlet arbejde, der foregår, og det her er et delelement deri.

Kl. 13:30

Morten Messerschmidt (DF):

Nu har jeg i min fortid som europaparlamentariker deltaget i rigtig mange debatter om det her, også med Kommissionens embedsmænd og medlemmer, hvor man ikke lægger skjul på, hvad det er, man gerne vil, og at det netop er at flytte virksomhedsbeskatningen over til et omsætningsbestemt system. Det er det, som ministeren også bekræfter vil have store økonomiske konsekvenser for Danmark. Så hvis det er det forslag, Kommissionen kommer med, vil jeg bare gerne vide, om regeringen vil benytte sin veto og stemme nej og sige: Det kommer man ingen vegne med; der stopper Danmark EU-toget.

Kl. 13:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:31

Skatteministeren (Morten Bødskov):

Det er alt for tidligt at sige noget om, hvor de her ting lander. Det tror jeg også godt spørgeren ved. Der sker rigtig mange ting. Der sker i særlig grad noget i OECD i øjeblikket, som regeringen følger meget nøje, som jeg redegjorde for. Der sker som sagt på en række områder mange ting lige i øjeblikket, og det følger regeringen tæt. Så det at smide vetokortet her og der og alle vegne, som man kunne forstå spørgeren ville, er ikke relevant at diskutere på nuværende tidspunkt.

Kl. 13:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:32

Morten Messerschmidt (DF):

Nej, det er det jo sådan set aldrig, når man spørger EU-tilhængerpartierne. Der er jo ingen, der nogen sinde tør true med et veto. Det kunne jo være, man skulle prøve det bare for en enkelt gangs skyld. Det er jo ikke sådan, at det kun er glæde og lyksalighed, der udgår fra Bruxelles – snarere tværtimod. Der er rigtig mange ting, ved jeg, som ministeren og hans kollegaer kæmper med, så måske var der grund til en gang imellem på forhånd bare at sige pænt nej tak, og især på et område, hvor Danmark jo har vetoet. Jeg går ud fra, at ministeren kan bekræfte, at det her område er et, hvor Danmark kunne stoppe toget. Så hvis vi er enige om, at vi ikke ønsker det forslag, som Kommissionen arbejder med, hvorfor så ikke bare sige stop med det samme, så vi ikke skal bruge tid og kræfter på at diskutere det længere?

Kl. 13:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:32

Skatteministeren (Morten Bødskov):

Hvad nu, hvis de forhandlinger, der finder sted, rent faktisk vil føre til noget, der er bedre? Så synes jeg da, at man skulle tage det med. Det er der, hvor man skal tænke sig om, og lige i øjeblikket er der

som sagt rigtig mange drøftelser i gang på det her område. Det er et vigtigt område, og den opfattelse tror jeg faktisk vi deler. Også for Danmark og dansk økonomi og fællesskabets kasse er det her et vigtigt område. Så jeg tror, det er vigtigt, at vi bruger de kanaler, vi har, og arbejder ud fra, om man vil, et beskyttelseshensyn til fællesskabets kasse, så vi har penge til alt det, vi også gerne vil bruge penge til fremover. Det er det, der er regeringens strategi på det her område.

Kl. 13:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Spørgsmålet er sluttet.

Så skulle vi faktisk gå videre med et spørgsmål til børne- og undervisningsministeren, men spørgeren, fru Charlotte Broman Mølbæk, Socialistisk Folkeparti, er her ikke, så vi må vente til en anden god gang, og det gælder sådan set også det næste spørgsmål, altså både spørgsmål 5 og 6.

Den efterfølgende spørger kan jo ikke vide, at den første spørger ikke er her, så lad os lige vente et øjeblik. Vi holder lige en lille pause.

(Næste spørger afventes).

Det næste spørgsmål er til børne- og undervisningsministeren af Pernille Bendixen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:36

Spm. nr. S 518

5) Til børne- og undervisningsministeren af:

Charlotte Broman Mølbæk (SF):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at forældre til børn i specialtilbud bliver dårligere stillet, når en kommune vælger at omdanne heldagsskoler til specialundervisningstilbud med tilhørende skolefritidsordninger, fordi forældrene kan ende med at skulle betale for det specialfritidstilbud helt fra 0. til 10. klasse?

(Spørgsmålet er udsat til senere i spørgetiden).

Kl. 13:36

Spm. nr. S 519

6) Til børne- og undervisningsministeren af:

Charlotte Broman Mølbæk (SF):

Synes ministeren rent principielt, at det er i orden, at forældre til børn med behov for specialundervisning skal betale for specialfritidstilbud?

(Spørgsmålet er udsat til senere i spørgetiden).

Kl. 13:36

Spm. nr. S 528

7) Til børne- og undervisningsministeren af:

Pernille Bendixen (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at elever får fravær fra skole for at modtage undervisning til kørekort til bil og enten ikke kan følge køreundervisningen eller risikerer at blive smidt ud af skolen for at tage kørekort?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:36

Pernille Bendixen (DF):

Mange tak for det, formand. Hvad er ministerens holdning til, at elever får fravær fra skole for at modtage undervisning til kørekort kategori B til bil og enten ikke kan følge køreundervisningen eller risikerer at blive smidt ud af skolen for at tage kørekort?

Kl. 13:36

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil): Jeg elsker simpelt hen, når der sådan er regulære uenigheder i Folketinget, og derfor har jeg faktisk siddet og moret mig lidt over det her spørgsmål, for det gav mig simpelt hen sådan en kildrende lyst til at spørge den modsatte vej, hvilket jeg ikke helt ved om man må, når man er blevet minister. Men hvis man nu mener, at det er okay, at elever bare bliver væk fra undervisningen, fordi de skal tage kørekort, er det det så egentlig også, hvis de skal tage et jagttegn? Jeg ved ikke, hvad fanden folk går og tager af den slags – undskyld, det må man i hvert fald ikke sige – for elever kan jo finde på alle mulige ting, som de skal have; det kan være kørekort, eller hvad ved jeg.

Der spørges, om jeg mener, det er i orden, at man bruger dyrebar undervisningstid, som skatteyderne har betalt, på at tage sit kørekort. Mit svar er nej. Det kan man da bruge sin fritid på. Der er dertil indrettet sommerferie og sene eftermiddage og alle mulige andre tidspunkter, så jeg forestiller mig bestemt ikke, at det er nogen hensigtsmæssig måde at indrette samfundet på. Dermed synes jeg også, det er fuldstændigt på sin plads, at man for det første får fravær og for det andet, hvis man bliver ved med at have for meget fravær, risikerer at miste muligheden for at gå op til eksamen. Vi skal da være sikre på, hvad man kan, når man er færdig med sin uddannelse, og det indbefatter nu engang ikke at tage kørekort eller jagttegn, eller hvad folk ellers kan finde på i deres fritid.

Kl. 13:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:37

Pernille Bendixen (DF):

Mærkeligt nok er jeg fuldstændig enig med ministeren. Dansk Folkeparti har jo også været frontkæmpere for, at netop fravær skal registreres. Jeg siger ikke, at man partout skal tage sit kørekort, mens man går i gymnasiet; det er slet ikke sådan. Men det er bare sådan, at omvendt er kørelærerne ramt af en meget streng lovgivning. Det vil sige, at hvis de faktisk får en elev, kan de ikke leve op til den lovgivning, hvis eleven ikke bare en gang eller to gange har lovligt fravær. Så er jeg helt med på, at det kan man ikke give til alle. Jeg synes bare, det er ærgerligt. Jeg ved ikke, om det er en skrøne, men det kan man godt få en fornemmelse af, når man hører elever sige: Vi bliver smidt ud af skolen, hvis vi er væk en enkelt time, fordi bussen er forsinket. Men er der noget, der kan misforstås i den kommunikation, der kommer ud, om det med at registrere fravær?

Kl. 13:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:38

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):

Det synes jeg jo egentlig er svært at sige, altså om det kan misforstås. Jeg tror ikke, at der er nogen, der på noget tidspunkt har stillet nogen i udsigt, at en del af det at tage sin ungdomsuddannelse er at tage et kørekort. Der kan jo være alle mulige spændende ting, man gerne vil, som ligger ud over det, der står i ens skolepensum. Det må man jo så gøre i sin fritid, og hvis det ikke kan lade sig gøre, må man vente, til man er færdig med at tage den uddannelse, man er i gang med. Jeg går ikke ind for, at det står mejslet i beton, i menneskerettighederne eller nogen andre steder, at man skal kunne tage et kørekort, mens man er i gang med at tage en skattefinansieret uddannelse. Det gør jeg ikke. Og jeg får lyst til at sige til de unge mennesker – det kan spørgeren næsten også høre på den måde, som

jeg siger det på – og jeg ville sige det, hvis det var min egen, der kom hjem og sagde det: Okay, er der en lille smule forkælethed her? Kunne det tænkes, at man, når samfundet stiller gratis uddannelse til rådighed, var blevet en lille smule privilegieblind, hvis man synes, at det største problem i verden er, at man må udskyde at få sit kørekort, til man har sommerferie?

Jeg er overhovedet ikke indstillet på at ændre på reglerne. Det kunne faktisk heller ikke falde mig ind at begynde at genere landets rektorer ved at spørge, om kommunikationen er i orden. Jeg mener simpelt hen, at vi her har at gøre med et fænomen, hvor nogen må fortælle de unge mennesker, at vi er i gang med at betale for deres uddannelse, så den må de sådan set gerne koncentrere sig om, og så må de gøre de andre ting i deres fritid.

Kl. 13:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:40

Pernille Bendixen (DF):

Grundlæggende er vi fuldstændig enige. Grunden til, at jeg tager spørgsmålet her op, er, at det skal være en indgangsvinkel og et eksempel, for jeg har personligt hørt rigtig mange skrækhistorier om, at elever bliver truet med at blive smidt ud. Et eksempel kunne være det, som blev nævnt før, med bussen, der kommer for sent, og så får man fravær, det har man, og det er fair nok, for man er der ikke, men jeg fisker mere efter, om det så bliver brugt som en slags trussel imod eleverne. Er det der, vi er?

Kl. 13:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:40

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):

Det ligger mig meget, meget på sinde at få forandret den bekendtgørelse om fraværregistrering. Jeg synes jo, at man sagtens i klasselokalet som lærer kan vurdere, om grunden til, at en elev kommer for sent, er, at bussen er forsinket. Det vil sige, at der måske hen over de der fire, fem busser, der kører fra den ene by til anden, kommer 200 elever for sent samtidig, fordi der er forsinkelser den dag i den kollektive trafik. Det mener jeg godt man som lærer kan vurdere over for en elev, som faktisk bare er doven, og som praktiserer at komme for sent flere gange om ugen. I det sidste tilfælde synes jeg man skal være relativt hård pædagogisk, men i det første tilfælde synes jeg godt, at man kan sige, at når nu så mange elever kommer for sent, er det jo ikke, fordi der er nogen, der af ond vilje ikke er dukket op til undervisning. Jeg synes, det er to forskellige ting, og der har jeg lagt vægt på, at vi får skilt de to ting ad og dermed også får ændret på bekendtgørelsen, sådan at de to ting bliver skilt ad. Så kan det måske tage lidt tid, før det slår helt igennem, men det er i hvert fald det, der er hensigten.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Værsgo.

Kl. 13:41

Pernille Bendixen (DF):

Jeg har ikke flere spørgsmål.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Nej. Det næste spørgsmål er til børne- og undervisningsministeren af Anni Matthiesen, Venstre.

Kl. 13:41

Spm. nr. S 536

Kl. 13:43

8) Til børne- og undervisningsministeren af:

Anni Matthiesen (V) (medspørger: **Ellen Trane Nørby (V)**):

Er ministeren enig i, at regeringens forslag om at sætte et loft over egenbetalingen for elever og forældre til studieture er endnu et eksempel på centralisering og øget statslig kontrol, og at gymnasierne selv er i stand til at fastsætte en rimelig grænse for egenbetalingen til uddannelsernes studieture?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:41

Anni Matthiesen (V):

Tak. Er ministeren enig i, at regeringens forslag om at sætte et loft over egenbetalingen for elever og forældre til studieture er endnu et eksempel på centralisering og øget statslig kontrol, og at gymnasierne selv er i stand til at fastsætte en rimelig grænse for egenbetalingen til uddannelsernes studieture?

Kl. 13:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:42

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):

Jeg synes faktisk, at det er en upræcis beskrivelse, for der er egentlig ikke noget kontrol i det. Det er jo en regel. Men til den anden del af spørgsmålet, der handler om, om det her er et udtryk for, at ministeren bestemmer noget, som man i dag selv kan bestemme på gymnasierne, er svaret jo ja. Nu var der så lige en spørger, der ikke dukkede op. Der gik spørgsmålet på det modsatte, altså om jeg som minister ville være venlig at læne mig ind over bordet og bestemme over nogle kommuner, som gjorde noget andet end det, spørgeren gerne ville have.

Der kommer jo regler, der går den ene vej, hvor vi herindefra bestemmer mere over dem derude, hvor de ellers selv har kunnet bestemme, og så det omvendte. Altså, der er nogle ting, der ryger ud, og så kan man selv bestemme det derude. Og jeg synes, at vi i de her år skal have det sådan, at for hver gang vi har to, der går den ene vej, skal vi have en, der går den anden vej. Det synes jeg egentlig også jeg har praktiseret. Jeg har f.eks. løsnet på lige det spørgsmål, vi havde her forud, for at man selvfølgelig ude i klasselokalet godt selv kan bestemme, hvilken fraværsregistrering der skal være. Så der har vi sendt noget den anden vej.

Jeg synes, at der har været for meget centralisering, så når jeg gør det her, er det jo med en stor grad af alvor og i øvrigt eftertanke. Og jeg vil sige, at jeg jo ville have ønsket, at gymnasierne selv kunne finde ud af. Vi kan bare konstatere, at på baggrund af de ting, der bliver oplyst af Danske Gymnasier, så har der været, i hvert fald sådan som de siger det – jeg ved jo ikke, om de tal er endegyldigt sande – kun 75 pct., der har lavet regler for det her. Det vil sige, at det i 25 pct. af ungdomsuddannelserne så har været up for grabs, hvor dyrt det ville blive for forældrene, at der skulle tages en uddannelse. Det synes jeg ikke duer. Så det er faktisk et eksempel på, at jeg havde håbet – nu har de haft 10 år til at bevise, om de kunne eller ej – at de selv kunne finde ud af at administrere det. Det viste sig jo så at de ikke kunne. Det er jeg superærgelig over. Jeg ville da helst have, at de selv kunne bestemme det derude, men det har så udviklet sig på en måde, som jeg synes er helt uacceptabel.

Kl. 13:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Anni Matthiesen (V):

Men det er måske noget af det, som også forvirrer os lidt, altså at ministeren den ene dag rykker i den ene retning og den næste rykker i den anden retning. Den ene dag synes ministeren godt, at lærerne selv kan finde ud af det, men den næste dag skærer hun igennem og siger, at hun ikke har tillid til skolelederne, i forhold til at de kan tage et ansvar. Det er måske der, hvor vi så også synes, at det virker lidt ulogisk.

Ministeren har været ude at sige, at der skulle laves et loft. Jeg tror, at der er blevet sagt 3.000 kr., og så ved jeg godt, at der efterfølgende måske har været nogle af støttepartierne, der har ment noget andet, så nu må vi se, hvor den lander. Er ministeren ikke bekymret i forhold til nogle af de steder, hvor man jo faktisk har levet op til også nogle af de aftaler, vi har, om internationalisering, hvor man jo egentlig helt konkret bruger det med at tage på f.eks. en studietur, der er længere end til København, nemlig også uden for landets grænser, altså at ministeren dermed nu kommer til at begrænse de muligheder?

Kl. 13:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:45

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):

Altså, det synes jeg jo er et reelt dilemma. På den ene side er der et ønske om en gratis uddannelse, som alle har mulighed for at deltage i, og på den anden side et ønske om, at man skal kunne tage til Japan, når man har lyst, hvis det er der, den nye verden ligger. Det mener jeg simpelt hen er et regulært dilemma. Det håber jeg også Venstres ordfører i virkeligheden anerkender. Jeg synes jo, at vi i Danmark gerne vil have, at uddannelse skal være gratis. Hvis vi så som samfund mener, at en del af det at uddanne sig, og i øvrigt en vigtig del af det at uddanne sig, er at tage til Japan, hvem skal så betale for det? Hvad har det så af konsekvenser i forhold til vores syn på, at uddannelse skal være gratis? Det synes jeg er et sindssygt svært dilemma, vil jeg gerne sige. Det, vi har gjort nu som regering, er jo at melde det ud. Jeg tror, det er kendt for enhver, at vi ikke er en flertalsregering, og derfor bliver det jo en forhandling. Jeg har da et stærkt håb om, at det er noget, vi kan lande i fællesskab med hinanden. Jeg har godt hørt, at der er rigtig mange forskellige holdninger til det her. Jeg håber, at vi kan sætte os ned omkring et bord, og så håber jeg da på, at så mange som overhovedet muligt går med, og at vi kan lande et eller andet, hvor vi får taget højde for det her dilemma. Men jeg anerkender fuldstændig det, spørgeren siger. Der her er ikke noget let problem at løse.

Kl. 13:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så har vi medspørgeren. Værsgo.

Kl. 13:46

Ellen Trane Nørby (V):

Tak, fru formand. Jeg vil gerne følge op, hvor min gode kollega tog fat, nemlig i forhold til det her spørgsmål om, hvor opgaver skal håndteres. Altså, er det ministeren, der sådan ligesom pr. skrivebordsøvelse skal beslutte, hvordan tingene i uddannelsessektoren skal se ud, eller har vi egentlig en tillid til vores lærere, vores ledere, vores elevråd og vores skolebestyrelser ude på de enkelte institutioner? Der bryder det her jo fundamentalt med den tillidskultur, vi ellers har i forhold til diskussionen om lige adgang til uddannelse, og den er helt relevant, den anerkender vi til fulde, og der er nogle steder, hvor vi har set eksempler på, at studieturene er blevet for

dyre. Men skal vi detailregulere det herindefra, eller skal vi sørge for, at den diskussion bliver forankret i elevrådet, i skolebestyrelsen, også i forhold til at finde nogle løsninger, så studieturene ikke får et prisniveau, så alle elever ikke kan være med?

Jeg kan bare sige, at jeg har fået en konkret henvendelse fra bl.a. kinesisklærerforeningen i gymnasiet, som står i den situation, at der er dygtige elever, der tager kinesisk på et højt niveau, og som så ikke længere vil kunne tage til Kina, selv om de brænder for det og det ville være dybt relevant. For det vil ministeren umuliggøre, og det synes vi egentlig ikke er rimeligt.

KI. 13:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

KI. 13:47

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):
Jeg får næsten lyst til at stille sådan et modspørgsmål. Okay, hvis det nu er, at de skal på en Kinarejse – og den koster 50.000 kr. – synes Venstre så slet ikke, at det er problematisk, at vi som samfund ikke har taget stilling til, hvad det har af konsekvenser for, hvem der kan læse hvad?

Vi har jo en lang tradition for – i øvrigt i fællesskab med hinanden – at sørge for, at der er gratis uddannelse, og hvis en del af vores uddannelsesudbud bliver så dyrt, at det er forbeholdt nogle få, så bliver vi vel nødt til at håndtere det i en eller anden form, f.eks. ved at give skolerne økonomi til det, som vi mener at så og så mange skal kunne tage af sted til, noget, som vi synes er helt afgørende for vores samfund. Det kan vi da godt debattere med hinanden. Altså, det er I da velkomne til at bringe ind til bordet. Jeg har jo sådan set tænkt mig, at vi skal forhandle det her med hinanden og indbyde alle Folketingets partier. Så hvis det, Venstre kommer med, er, at Venstre synes, at vi skal tilvejebringe en økonomi til, at man f.eks. skal kunne tage til Kina, og de har en forestilling om, hvorfra pengene skal tages, er det interessant, og lad os snakke om det.

Eller er det sådan, at Venstre slet ikke har en grænse, så man kan sætte det på et hvilket som helst beløb, så det, hvad angår de ting, som vi betaler skattekrone til i uddannelsessystemet, er sådan, at det pågældende uddannelsessted kan vælge hvad som helst, hvilket så sorterer en meget stor del af befolkningen fra i forhold til noget, de selv er med til at betale til via skatten?

Jeg synes, det er nogle meget svære dilemmaer. Men jeg håber, 1) at Venstre har tænkt sig at forhandle det her, og 2) at man i øvrigt anerkender, at der er det her dilemma. Det er da ikke straight forward, at det så bliver for nogle, selv om vi alle sammen går og betaler skat ind til vores uddannelsessystem.

KI. 13:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Værsgo.

KI. 13:48

Ellen Trane Nørby (V):

Venstre møder altid op til de forhandlinger, vi bliver indkaldt til. Hvis man kigger på de rundspørger, der er lavet for gymnasieorganisationerne og for erhvervsskoleorganisationerne – det går jeg ud fra at ministeren også har fået meldinger på – så er der en lang række institutioner, der allerede i dag har et loft. Jeg mener, at de indberetninger, vi har fået, viser, at gennemsnittet derude er omkring 4.000 kr. For der er en bevidsthed omkring den her problemstilling, og den bevidsthed deler vi. For uddannelse skal være lige for alle, men vi deler ikke den opfattelse, som ministeren har om, at alting skal detailreguleres nedkåret fra Christiansborgs side. For vi tror sådan set godt på, at man også derude lokalt kan finde nogle løsninger, som vi allerede nu kan se er i fuld flor, hvor man nogle steder

så netop siger, at der er et højniveauhold, som er et helt særligt højniveauhold, og hvor vi selvfølgelig skal sørge for, at alle elever på det højniveauhold kommer med. Sådan nogle løsninger vil ikke være mulige fremover med ministerens forslag, og det er ærgerligt.

KI. 13:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så er det ministeren. Værsgo.

KI. 13:49

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):
Tak. For danske gymnasier er det her jo et konkurrenceparameter. Altså, gymnasierne konkurrerer med hinanden om at tiltrække elever, på baggrund af hvor fede studieture man kan udbyde, og Danske Gymnasier, altså organisationen for gymnasierne, har sagt, at de gerne vil have, at der er et loft. De synes, jeg har sat det for lavt, men de vil gerne have et loft. For de er fuldstændig klar over, at de, fordi det er et konkurrenceparameter, kommer til at hæve og hæve det for at gøre det mere og mere spændende, så flere og flere elever kommer over på deres skole og de så får taxameteret. Så de har jo simpelt hen udtrykt et ønske om, at der kommer et loft.

Så det er bare for at sige, at når folk selv kommer og siger, at det ville være bedre for dem, hvis vi lavede nogle regler centralt, tænk, så er jeg faktisk åben over for det. Der, hvor jeg jo så også er åben, er, når de kommer og taler om de der rigide fraværsregler, den tidligere regering lavede. Synes I egentlig selv, det fungerer særlig godt? Så jeg synes, man skal være åben over for de input, der kommer, og jeg håber, at Venstre kommer og forhandler det her med åbent sind.

KI. 13:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Så er det spørgeren igen. Værsgo.

KI. 13:50

Anni Matthiesen (V):

Jeg må sige, at jeg er bange for, at det her måske bliver lige så rigtigt. For jeg kan allerede forestille mig al den kontrol, der så skal føres bagefter, for at have styr på, om de så holder loftet på f.eks. de 3.000 kr. Det er derfor, jeg er nervøs for det her. Jeg er nervøs for, at vi begynder at blande os i noget, vi egentlig skulle holde fingrene fra.

Jeg har et helt konkret spørgsmål, og det ved jeg at der er nogle der sidder derude og venter på et svar på. Kommer det her også til at gælde landbrugsuddannelserne og eud? Jeg ved, at mange landbrugsskoler især har lagt deres kurser og studier an på, at man også har muligheden for f.eks. at komme til at se landbrug i USA eller andre lande.

KI. 13:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

KI. 13:51

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):
Det gælder samtlige af landets ungdomsuddannelser. Så vores udspil er, at det er samtlige uddannelser, og det er jo på baggrund af den betragtning, at vores udgangspunkt er, at det er en rigtig god idé, at uddannelse er gratis, og det vil sige, at vi, hvis der er meget store omkostninger forbundet med uddannelse, simpelt hen ikke synes, det er rimeligt. Vi går alle sammen og betaler skat og har en forventning om, at vores børn kan komme igennem en uddannelse, uden at det skal koste os meget store summer, og det vil sige, at det her dilemma simpelt hen er noget, vi skal løse på en anden måde. Jeg er åben til forhandlingerne, I er velkomne til at lægge hvad som helst ind på det bord, og så må vi jo drøfte det, og er der nogle gode, sunde og

fornuftige varianter af, hvordan vi kan gøre det her, så er jeg åben for at høre det.

Men jeg synes, at vi i fællesskab med hinanden skal konstatere, at det er dilemmafyldt. Jeg elsker jo dannelsesrejser, og det vil sige, at der på den ene side er noget med gerne at ville åbne verden op for børn og unge, særlig dem, der ikke har fået vist verden hjemmefra, og på den anden side må vi ikke gøre tingene så dyre, at det er et kæmpe pres på almindelige danske familier, altså at de ikke kan betale for, at deres unge går på ungdomsuddannelser.

Kl. 13:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er slut.

Det næste spørgsmål er til børne- og undervisningsministeren af Ellen Trane Nørby, Venstre.

Kl. 13:52

Spm. nr. S 540

9) Til børne- og undervisningsministeren af:

Anni Matthiesen (V) (medspørger: **Ellen Trane Nørby (V)**):

Vil ministeren kommentere på de konsekvenser, som Horsens Gymnasium & HF vil opleve som følge af det manglende svar på institutionens fusionsansøgning, jf. henvendelse fra Horsens Statsskole og Horsens Gymnasium sendt til uddannelsesordførerne i Folketinget og ministeren, og hvornår forventer ministeriet at give svar på fusionsansøgningen?

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 13:52

Spm. nr. S 537

10) Til børne- og undervisningsministeren af:

Ellen Trane Nørby (V) (medspørger: **Anni Matthiesen (V)**):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at der fortsat er markant forskel på størrelsen af taxametertilskud til de forskellige typer af ungdomsuddannelser, og at de erhvervs- og handelsorienterede gymnasiale uddannelser modtager et mindre taxametertilskud på en række områder, og vil regeringen forpligte sig til at ændre det i en kommende taxameterreform?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsø at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:52

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Mener ministeren, at det er rimeligt, at der fortsat er markant forskel på størrelsen af taxametertilskud til de forskellige typer af ungdomsuddannelser, og at de erhvervs- og handelsorienterede gymnasiale uddannelser modtager et mindre taxametertilskud på en række områder, og vil regeringen forpligte sig til at ændre det i en kommende taxameterreform?

Kl. 13:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsø.

Kl. 13:53

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):

Det skægger ved det her spørgsmål er, at fordi Venstre og Socialdemokratiet lige nu har flertal i Folketinget, får jeg næsten lyst til at sige, at hvis I gør det, har jeg også mulighed for at gøre det, kan man sige. Hvis I ikke gør det, bliver det lidt svært.

Det er jo lige om lidt, at vi får taxameter- og institutionseftersynene og får den afrapportering fra dem, fordi der jo har været et ønske hos den tidligere regering, som satte det i gang, om, at vi gik ind og fik kigget på det her. Det synes jeg var enormt fornuftigt af den tidligere regering at sætte i gang, og når jeg har valgt at fortsætte

det, er det jo, fordi jeg uforandret synes, det er enormt fornuftigt at gå ind at kigge på det. Jeg tror, at jeg i alle de år, jeg har været i Folketinget, har været med til, hvad enten jeg har siddet på den ene eller den anden eller den tredje stol, at forsøge at løfte, at der var en ubalance i det her system af den karakter, som Venstre løfter. Så det er tæt på, at jeg vil sige, at hvis I vil forpligte jer til, at vi får kigget på det, så kan vi jo gøre det bedste forsøg i hele verden på at få det nivelleret ud.

Det er også kompliceret. Nu havde vi lige landbrugsskolerne oppe, og det er jo en kæmpe myriade, og jeg tror faktisk, at Ellen Trane Nørby er en af dem, der kender systemet allerbedst, dvs. også ved, hvor utrolig mange forskellige ting der skal tages i betragtning for at få det gjort rimeligt. Men jeg vil i hvert fald gerne garantere, at jeg vil gøre det bedste forsøg, jeg overhovedet kan, på, at vi får gjort det balanceret og ordentligt og retfærdigt og får rettet op på de ting, og det er jeg overbevist om at Venstre også vil, eftersom det var jer selv, der satte arbejdet i gang.

Kl. 13:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Husk ikke at bruge direkte tiltale og at sige hr. og fru. Tak.

Så er det igen spørgeren. Værsø.

Kl. 13:54

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg kan sige klart og tydeligt, at Venstre står ved vores tidligere tilsagn om, at vi ønsker, at der skal være en ligestilling. Det var et arbejde, vi påbegyndte, mens vi sad i regering – også på det mere symbolske plan, f.eks. hvornår man må kalde sig student, og forskellige andre ting, men det handler grundlæggende om en ligestilling, hvor vi også nu i samme lovgivning regulerer de forskellige retninger af vores gymnasiale uddannelser. Det er vigtigt, og taxameterreformen er nødvendig for også at sikre en økonomisk ligestilling.

I Børne- og Undervisningsudvalget var der foretræde fra nogle af synergiskolerne, altså nogle af de handelsgymnasier, som lige nu arbejder under at have en helt anden økonomi end de almene gymnasier. De havde fremlagt beregninger, som de også havde fået konsolideret i Moderniseringsstyrelsen, som viste, at et handelsgymnasium på deres størrelse havde rundt regnet på bundlinjen 4 mio. kr. mindre, end hvis de havde været et alment gymnasium. Det er beregninger, der har været lagt frem her i Folketinget. Det synes vi grundlæggende ikke er rimeligt, og det er jo også derfor, vi iværksætter eftersynet af taxameterordningerne, for vi ønsker, at der skal være det samme grundlag for at uddanne vores unge mennesker, ligegyldigt hvor man bor i landet, men også ligegyldigt om man vælger en merkantilt orienteret uddannelse, en teknisk orienteret uddannelse eller en alment orienteret gymnasieuddannelse, for dermed at sige, at der også kan være behov for ligestilling mellem nogle af de andre typer.

Men jeg vil egentlig gerne spørge ministeren til det helt konkret. Der er jo i dag en lang række særtilskud, som bl.a. også er med til at lave en omfordeling fra de store institutioner til de små institutioner, og det bryder jo egentlig lidt med det her lighedsprincip, men er jo forudsætningen for den geografiske lighed i vores uddannelser. Derfor vil jeg spørge ministeren helt konkret, om ministeren ser særtilskuddene til f.eks. udkanten som værende noget, der, desuagtet at vi går efter større ligestilling, er noget, der skal fortsætte efter en taxameterreform, så vi også sikrer ligestilling i vores udbud over hele landet.

Kl. 13:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsø.

Kl. 13:56

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil): Der har jeg egentlig lyst til at sige ret klart, at jeg er imod alle de der fusioner, der har været, og jeg er imod, at man centraliserer uddannelsessystemet. Det er ikke en vej, jeg har lyst til at gå. Det betyder selvfølgelig også, at hvis der er noget, Venstre og Socialdemokratiet kommer til at være enige om inde ved det forhandlingsbord, er det ved Gud i himlen, at vi sørger for, at der bliver ved med at være uddannelsesudbud. Det bør efter min mening ikke bare være på det niveau, der er nu.

Spørgsmålet er så, om Venstre vil være med til at gå skridtet videre, og at vi faktisk sørger for, at der er uddannelsesudbud flere steder end i dag, og det mener jeg egentlig forudsætter det andet, Venstre siger, som jeg er enig i, nemlig den del, der handler om ligestilling mellem de forskellige typer af uddannelser. For jeg mener jo et eller andet sted, at vi skal bevæge os et sted hen, hvor der på ungdomsuddannelserne i langt højere grad bliver mulighed for, at man kan samarbejde. Det kræver, at man har nogenlunde samme struktur og nogenlunde samme økonomi. Det har man ikke i dag, så det skal vi have gjort noget ved.

Kl. 13:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Jeg er så ked af hele tiden at skulle rette talerne, men vil bare sige, at man skal holde sig til forretningsordenen. Man påberåber sig ikke de højere magter. Vi klarer os selv – det prøver vi i hvert fald – herinde. Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:57

Ellen Trane Nørby (V):

Hvis jeg skal tolke det positivt, hører jeg i hvert fald et tilsagn fra ministerens side om, at det ønske, som Venstre på et tidspunkt har stået alene med, men som vi heldigvis ikke står alene med længere, nemlig at der også skal være en geografisk balance i vores uddannelsessystem og vores tilbud til unge over hele landet, er et ønske, som ministeren deler, og ministeren ser også et behov for, at vi fastholder nogle af de særtilskud – udkantstilskuddene, som vi kalder dem – der er i dag, også i et kommende taxametersystem.

Men jeg vil sådan set også høre, om ministeren så vil være med til at sikre en ligestilling mellem udkantstilskuddene, så der ikke er så stor forskel på de udkantstilskud, der er, til det merkantile område, og de udkantstilskud, der er, til det almene område.

Kl. 13:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:58

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):

Jeg får lyst til igen at sige, at jeg jo ikke har 90 mandater, og jeg har ikke lavet den endelige model, og det vil sige, at det er utrolig svært altid at garantere noget. Men jeg har egentlig lyst til bare at sige et klart ja. Jeg har ikke lyst til, at vi finder på et nyt system, som ikke sikrer den balance. Det vil sige, at det bare er et tilsagn om, at ja, vi skal have ensartede økonomiske strukturer. Det er min ambition. Når jeg sætter mig ind til det forhandlingsbord, vil det oplæg, der kommer fra min side, være, at der skal være en ligestilling mellem de forskellige typer af ungdomsuddannelser. De skal have ensartede økonomiske betingelser for det, de laver.

Det vil sige, at uanset hvilken type ungdomsuddannelse der er tale om, vil der dog være nogle vrld, og et af de vrld vil være, at jo længere uddannelsen ligger væk fra en stor by, jo større tilskud får man, hvis det står til mig og regeringen. Det er selvfølgelig et ønske om på den ene side at sørge for, at uddannelserne er på nogenlunde

de samme betingelser, og på den anden side, at man, uanset om man bor i en landkommune eller en bykommune, har mulighed for at have en ungdomsuddannelse. Det mener jeg er fuldstændig lige så fundamentalt (*Anden næstformand* (Pia Kjærsgaard): Tak – tak!), som folkeskolerne er det i landsbysamfund.

Kl. 13:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Og man skal også overholde taletiderne. Det gælder både spørgeren og ministeren.

Værsgo til fru Anni Matthiesen som medspørger.

Kl. 13:59

Anni Matthiesen (V):

Tak. I forlængelse af det, som min gode kollega fru Ellen Trane Nørby var omkring, kunne jeg høre, at ministeren sagde, at man ikke ønsker at lave flere fusioner, eller at fusioner faktisk ikke var noget af det, som ministeren holdt så meget af. Så kunne jeg godt tænke mig at få en kommentar til campusdannelsesdelen. Der har vi jo også helt konkret en problemstilling, som ikke er løst endnu, men som jeg helt klart mener vi bør tage fat på. Det kunne jeg også godt tænke mig at høre ministerens holdning til. I forhold til grundtilskuddet er der ikke ret meget gulerod i forhold til at lave et campusdannelses. Hvad mener ministeren om det?

Kl. 13:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:59

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):

Ja, så er det, vi begynder at komme ned i de finere nuancer, ikke? Jeg kan rigtig godt lide campusser, og nogle gange bliver det der med at være imod fusioner – i hvert fald ude i den store offentlighed, selvfølgelig ikke i det selskab her, hvor vi beskæftiger os rigtig meget med uddannelsespolitik – oversat til, at man så heller ikke kan lide campusdannelser. Jeg kan rigtig godt lide campusdannelser, for jeg kan godt lide, at de unge mennesker får et ordentligt ungdomsuddannelsesmiljø, altså at der simpelt hen kommer et ordentligt undervisningsmiljø – også blandt lærerne. Det giver os mulighed for at smelte tingene sammen. Der er rigtig meget godt i det. Og der er åbenhed over for, at vi sagtens efter min mening kan tage en diskussion om det, i forbindelse med at vi går ind og kigger på taxametrene.

Så får jeg lyst til bare lige at spørge den anden vej: Når vi nu skal ind og drøfte alt muligt, kunne man så også forestille sig, at man kiggede på kapacitetsstyringen? spørger jeg Venstre åbent. For jeg mener, at det er noget af det, der også er afgørende for, hvor langt vi egentlig kan komme, og om vi tør at gå så langt som at sige, at noget af det, der altid går galt med det der med fordelingen mellem de forskellige uddannelser og den konkurrencesituation, der på nogle punkter kan være god, er, at det kammer en lille smule over, når de selv får lov til at diktere, hvor i landet der skal være flest uddannelser, for folk vil stemme med fødderne.

Kl. 14:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til medspørgeren.

Kl. 14:01

Anni Matthiesen (V):

Jeg tror helt bestemt, at det er noget af det, vi kommer til at drøfte, når vi forhåbentlig snart bliver inviteret. Det skal så være mit sidste spørgsmål: Hvornår er ministeren klar til at sende invitationen ud? Det er jo rigtigt, at det var noget af det, vi satte i gang, da vi havde

magten, og derfor venter vi også utålmodigt på at komme i gang med at diskutere taxameterreformen.

Kl. 14:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 14:01

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):
Og så er det, man får lyst til at drille lidt, for *nogle*, der er i det her lokale lige nu, har generet mig ved at gå ud og debattere nationale test, inden evalueringen kom. Jeg synes jo altid, man kan diskutere ting, selv om evalueringen ikke er der endnu; det er bare en god idé at vente, til efter den er kommet, med at begynde at lave ting om. Nu bliver jeg så bedt om at skulle indkalde til forhandlinger på et tidspunkt, hvor der formodentlig er ret kort tid, til de undersøgelser, som Venstre selv var med til at sætte i gang, kommer.

Jeg tænker, at vi venter med begge dele, i hvert fald med forandringsdelen af det. Jeg synes, vi skal bruge meget tid på at debattere det, men vi skal vente med at lave tingene om, indtil ekspertarbejdet er lavet færdigt, og det er der ikke særlig lang tid til. Og jeg vil gerne sige, at jeg også selv er utålmodig – i øvrigt på begge spørgsmål – med at komme i gang med de politiske drøftelser.

Kl. 14:02

Ellen Trane Nørby (V):

Hvis jeg skal følge op på det, min gode kollega lige spurgte om, nemlig hvornår vi så skal forhandle, så er det jo et udtryk for, at vi fra Venstres side er utålmodige. Det her er et arbejde, som vi satte i gang, og hvor vi har taget en lang række initiativer, men hvor vi jo ikke er fuldstændig i mål i forhold til vores ønske om også økonomisk at få ligestillet vores forskellige typer af ungdomsuddannelser.

Derfor er det jo ikke et spørgsmål om ikke at afvente anbefalingerne fra det ekspertudvalg, som er nedsat; det er bare et ønske om at få et tilsagn fra ministeren om, at der ikke går 1 år eller ½ år, inden vi skal i gang, men at ministeren også er i arbejdstøjet, sådan at vi kan forvente, at vi forhåbentlig kan få håndteret de her problemstillinger inden sommerferien.

Kl. 14:03

Den fg. formand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:03

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):
Altså, hvis Venstre er indstillet på at lave en aftale inden sommerferien, er det tæt på, at jeg bare har lyst til at sige: Top. Altså, i forhold til at indkalde til forhandlinger vil jeg sige, at det nok skal komme til at gå hurtigt. Jeg tror, at vi her taler om noget, som ikke er så simpelt. Altså, hvis de politiske forhandlinger kan gå så hurtigt, tror jeg, at man som minister altid er helt lykkelig – men mon dog? Det her er virkelig kompliceret, og det roder ind i hver eneste landsby i Danmark; der er ikke ét sted i Danmark, hvor man ikke bliver påvirket af det, vi kommer til at træffe beslutning om her.

Derfor vil det egentlig være min vurdering, at vi kan komme i gang hurtigt, og så er det altid som minister med håb om, at man også kan blive færdige så hurtigt som muligt, men min erfaring siger mig, at det nok tager lidt længere tid end som så med sådan noget som det her.

Kl. 14:03

Den fg. formand (Christian Juhl):

Tak for det. Der er ikke flere muligheder for at diskutere spørgsmål 10.

Så vi går over til spørgsmål 11. Ministeren er den samme, og det liberale spørgerhold er også det samme.

Kl. 14:03

Spm. nr. S 538

11) Til børne- og undervisningsministeren af:

Ellen Trane Nørby (V) (medspørger: **Anni Matthiesen** (V)): Mener ministeren, at det er rimeligt, at fusionerede ungdomsuddannelsesinstitutioner økonomisk straffes for at være fusioneret, og hvad vil regeringen gøre for at kompensere institutionerne?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Rektor skuffet over at være forbigået« i Dagbladet Struer den 11. december 2019.

Den fg. formand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 14:03

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Mener ministeren, at det er rimeligt, at fusionerede ungdomsuddannelsesinstitutioner økonomisk straffes for at være fusioneret, og hvad vil regeringen gøre for at kompensere institutionerne?

Kl. 14:04

Den fg. formand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:04

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):

Altså, her skal jeg være helt med på, hvilken del af det vi taler om, ikke? Taler vi om det beløb, de får, i forbindelse med at de fusionerer, hvor de jo kan få nogle penge, fordi det kan koste lidt ekstra knofedt at skulle fusionere? Eller taler vi om de løbende taxametertilskud? Jeg er faktisk lidt i tvivl om, hvad der menes med det her spørgsmål.

Så vil jeg gerne sige, at jeg ikke er specielt stor tilhænger af, at der er incitament til at fusionere. Jeg er til gengæld utrolig stor tilhænger af stordriftsfordele, så hvis der er det, synes jeg ikke, der er nogen selvstændig grund til, at man skal have bedre uddannelsesmuligheder i storbyerne end på landet. Så hvis det er billigere, fordi det faktisk er billigere, at der er stordriftsfordele ved at være en stor institution i en stor by, så kan jeg ikke forstå, hvorfor skatteyderne skal gå og betale for, at der er en ekstra god kvalitet i en storby, mens der ikke er det i en landkommune.

Så egentlig har jeg lyst til at sige, at jeg synes, det er fint nok, hvis det er sådan, at der ikke er incitamentsstrukturer, der taler i retning af fusioner. Men jeg er usikker på, om det var det, Venstre mente med spørgsmålet, så oprigtigt vil jeg bare spørge opklarende: Hvad er det præcis, der sigtes til? For der er noget, der går den ene vej, og noget, der går den anden vej.

Kl. 14:05

Den fg. formand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:05

Ellen Trane Nørby (V):

Men tak for svaret. Der ligger jo også en skriftlig begrundelse til spørgsmålet, hvori vi henviser til en artikel, der har været bragt i de Bergske blade, og som jo beskriver det særtilskud, som er givet til en række af udkantshandels gymnasierne, på omkring 800.000 kr., små 900.000 kr., som er det her ekstra særtilskud. Der er det jo sådan, at institutionerne i Ribe, i Nyborg, i Struer og i Lemvig ikke

får det tilskud, fordi de er en del af de fusionerede institutioner, og det forstår jeg godt rektorerne på de pågældende institutioner synes er sådan lidt paradoksalt, for de løfter sådan set ikke hver især en storbyfunktion for visse af områderne, men de løfter netop en yderområdefunktion, som handler om at sikre et ordentligt uddannelsesstilbud til de unge, og der mangler rimelighed.

Min gode kollega fru Anni Matthiesen spurgte også i den tidligere spørgerunde til grundtilskuddet, som jo også forsvinder efter en fusion, og hvor man kan stille sig selv det spørgsmål: Hvorfor skal en institution f.eks. i Struer eller Nyborg eller Ribe eller i Lemvig eller andre steder økonomisk straffes for, at man egentlig har valgt at opretholde ikke bare enkeltgrenede tilbud, men flergrenede tilbud, og nu i en campuskonstruktion? Vi har derfor stillet det her spørgsmål, så vi kan få at høre, hvad ministeren og regeringen egentlig vil gøre for økonomisk at kompensere de institutioner, som jo grundlæggende lige nu har et negativt økonomisk incitament til egentlig at opretholde et mangestrengt uddannelsesudbud i nogle af vores yderområder.

Kl. 14:06

Den fg. formand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:06

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):
Jamen to ting, ikke? Men okay, nu forstår jeg det, altså den del, det ikke handler om, er den anden del af fusionstilskuddet, så den diskussion lader vi ligge. Men to ting i forhold til det der: I den nuværende struktur er jeg ikke indstillet på det – givetvis, når vi kommer på den anden side af det, vi skal sidde og forhandle om, har vi forhåbentlig fundet en mere rimelig model. Men jeg vil ikke være med til at lave incitamentstruktur til fusioner, fordi det har dræbt store dele af sådan udkanterne af Danmarks uddannelsesudbud. Andre steder er der så holdt liv i det, kan man sige. Og det, der er udfordringen, når vi lader institutionerne ligge og konkurrere og selv bestemme deres kapacitet, er jo, at det så bliver umuligt at tage de hensyn, vi egentlig gerne ville tage. Derfor bare sådan en opfordring.

Når vi går i gang med forhandlingerne, vil jeg mægtig gerne kigge på det, fingeren bliver sat på her. Jeg tror bare, at det kræver, at vi så tør kigge på kapacitetsstyring, for i den situation vil det jo være helt anderledes at gå ind og sige: Jamen her kan vi se på institutionslandskabet, hvilket jo netop også var det, den tidligere regering satte i gang, og opleve, at der er det fornuftigt, at fire forskellige byer bliver ved med at have fire forskellige udbud, selv om de egentlig er fusioneret ind i en fællesstruktur, og der kan man så noget andet, end man kan andre steder, det kræver bare, at der ikke er en konkurrencesituation.

Kl. 14:08

Den fg. formand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:08

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg tror, at Socialdemokraterne og Venstre ser forskelligt på det, altså om det kan være godt eller ikke godt med konkurrence, for det kan i høj grad være godt på en lang række punkter og også i forhold til at højne kvaliteten. Konkurrence kan også være noget skidt, når man kæmper på marginalerne. Hvis man kigger på en række af de fire uddannelsesinstitutioner, som vi har peget på i den skriftlige begrundelse, vil man se, at det er områder, som i høj grad har været præget af et meget stærkt faldende børnetal. Og for netop at bevare et stærkt uddannelsesudbud i de pågældende områder, har man så lavet campusdannelser, hvor man ikke bare siger, at nu kan de alle sammen gå på det almene gymnasium, for man har faktisk gjort en

dyd ud af også at opretholde en merkantil gren, men det straffes man økonomisk for.

Det er jo sådan set derfor, vi spørger om rimeligheden i det, altså om ministeren synes, det er rimeligt – og det kan jeg forstå ministeren synes i den nuværende situation det er – men jeg håber også på, at ministeren vil give tilsagn om, at det er noget af det, vi skal have kigget på i forbindelse med en taxameterreform, så vi også sikrer mange facetter af vores uddannelsessystem og også i yderområderne.

Kl. 14:09

Den fg. formand (Christian Juhl):

Det er teknisk muligt at lave et større ur, men det vil ikke se pænt ud, så prøv at kigge på det, der er.

Ministeren.

Kl. 14:09

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):

Jeg synes, det er lidt forkert at sige, at jeg siger, at det er rimeligt. Jeg synes, at systemet er urimeligt – ikke? Jeg synes, at den måde, vi har indrettet vores taxametersystem på, gør det umuligt for os at gøre det, der er det rigtige og rimelige, og derfor kan jeg ikke se, at man inden for den nuværende ramme ville kunne ændre på det forhold, uden at man samtidig får nogen afledte effekt andre steder i landet, som ville være af negativ karakter. Det er derfor, jeg er så enig i, at den tidligere regering satte det arbejde i gang, men jeg tror, at vi skal tage et spadestik dybere. Og jeg vil i øvrigt sige, at jeg synes, at der er en stor del af den frihed, man har fået med det statslige selveje på ungdomsuddannelserne, som er supergodt, og så er der nogle ting, der ikke er godt. Og det er jo rigtigt, at på alle mulige punkter kan vi være uenige om det med konkurrencen, men her tror jeg, at vi simpelt hen skal gå ind og få taget det bedste af begge verdener, og det håber jeg på vi kan gøre i de forhandlinger, der kommer.

Kl. 14:09

Den fg. formand (Christian Juhl):

Så går vi over til medspørgeren. Værsgo.

Kl. 14:10

Anni Matthiesen (V):

Tak. Hvis jeg skal grave et spadestik dybere, kunne jeg helt konkret godt tænke mig ministerens kommentar til, at f.eks. Lemvig Gymnasium har været nødsaget til faktisk at opsiges seks af deres undervisere som konsekvens af den skævhed, fusionerede uddannelsesinstitutioner oplever i de her år.

Kl. 14:10

Den fg. formand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:10

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):

Min kommentar er den, at hvis vi vrider der, er det seks undervisere, der ryger et andet sted. Så vi skal være med på, at når vi gerne vil det spadestik dybere, som Venstre satte i gang, og som jeg har valgt at fortsætte, er det simpelt hen for at undgå de her urimeligheder, både i Lemvig og et andet sted. Hvis bare man vrider et sted, har det i den måde, som systemet er bygget op på, typisk en negativ effekt et andet sted. Det vil sige, at jeg bider meget mærke i det, når Venstre f.eks. taler om grundtilskud, for så smiler jeg, for jeg tror, det er noget af det, vi skal drøfte med hinanden, og jeg tror, at en af mulighederne for at gå ind og gøre det her rigtig godt, er, at vi får kigget en vej, hvor vi får kombineret nogle af de tilskudsformer, vi har i den øvrige uddannelsessektor.

Tør vi ikke gå den vej, vil det være sådan et nulsumsspil, hvor det, hvis vi skruer lidt på taxameteret et sted, får en negativ konsekvens et andet sted i landet. De andre gange, hvor man er gået ind og har justeret på taxametertilskuddene, har det været tilfældet, at det har affødt en uenhensigtsmæssighed et andet sted, fordi man ligger og konkurrerer med hinanden. Derfor tror jeg, vi bliver nødt til at gå lidt grundigere til værks, og derfor er jeg glad for, at Venstre satte det arbejde i gang som en del af den tidligere regering.

Kl. 14:11

Den fg. formand (Christian Juhl):

Medspørgeren.

Kl. 14:11

Anni Matthiesen (V):

I det her sidste spørgsmål, som jeg har som medspørger, kunne jeg godt tænke mig, hvis ministeren kunne præcisere det lidt mere, for jeg ved ikke, om jeg har forstået det rigtigt. Ministeren er imod fusioner, holder af campusdannelser, synes vi skal kigge på også grundtilskuddet. Jeg er nødt til at sige, at nogle steder, måske især i yderområderne, giver det jo god mening også at lave fusioner for i det hele taget at sikre, at der fortsat er flere tilbud.

Kl. 14:12

Den fg. formand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:12

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):

Ja, og andre steder gør det det ikke, og det er jo det, der er problemet. Det vil sige, at det, der har været den samlede konsekvens af fusionerne hen over de sidste to årtier, er, at store dele af Danmark i dag er uden uddannelsesinstitutioner, og det synes jeg simpelt hen ikke duer. Det betyder også, at dem, der bestemmer over ens uddannelsesinstitutioner, er centraliseret væk fra ens by, selv hvis man skulle være så heldig, at der stadig er et åbent tilbud. Det duer ikke, og det vil sige, at den del af det bryder jeg mig ikke om, og vi bliver nødt til at gøre op med det.

Anerkender jeg så, at der er andre dele, vi har vundet ved fusioner? Sådan er det jo med alting – man vinder noget, og man taber noget. Jeg synes, at der, hvor vi skal rykke os hen nu, er, at vi tager det begge fra begge verdener. Nu har vi set, hvad det kan, når vi sætter det frit, og lad os så tage det, der var det gode, og lad os komme af med det, der ikke var så godt. Og noget af det, der ikke er så godt, er godt nok, at beslutningsmyndigheden over uddannelsesinstitutioner er flyttet ud, fordi man så fusionerede ind i alle mulige fælles ting, hvor nogle, der bor meget langt væk fra, hvor man selv bor, lige pludselig bestemmer, og det synes jeg ikke duer.

Kl. 14:13

Den fg. formand (Christian Juhl):

Så er det fru Ellen Trane Nørby, der tager slutspurten.

Kl. 14:13

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg tror ikke, den her debat slutter i dag, for det kunne jo være meget interessant at se, hvor det er, ministeren mener der ikke længere er udbud.

Altså, hvis jeg kigger på de initiativer, som den tidligere regering tog, kan jeg se, at vi tog en række initiativer, hvor vi også kiggede mod de faglige udvalg for at sikre, at der kom flere erhvervsuddannelsesudbud, og hvor vi sikrede satellitdannelser. Men vi har en udfordring i, at befolkningen er rykket mod de store byer og vi har nogle landområder, hvor børnetallet har været faldende. Det er jo også derfor, vi i Venstre har kæmpet meget for, at udkantstilskuddet

ikke bare er blevet indført, men også er blevet forhøjet ad flere omgange. Det er også derfor, jeg kan være lidt bekymret, når ministeren om hele den her diskussion ligesom siger: Uha, det kan man ikke have alligevel, for så risikerer det at favorisere nogen i byerne.

Jeg tror, vi fra Venstres side er nødt til at holde fast i, at der er nødt til at være forskel på, hvordan vi håndterer storbyinstitutioner og landinstitutioner, og det håber jeg egentlig bare ministeren også kan give et tilsagn til, for det har været lidt uglet, hvad det egentlig var, ministeren mente.

Kl. 14:14

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):

Jo, men det er jo altså, fordi vi står over for at skulle lave det hele om, og det er jo sådan set et arbejde, I satte i gang, så derfor er det en lille smule uglet. Vi får eksperternes forhåbentlig rigtig gode bud lige om lidt, og vi går i Socialdemokratiet ind for, at man sørger for at holde hånden under de institutioner, der er udeomkring, men med hensyn til den konkrete model afventer vi eksperterne. Vi synes, det ville være helt hul i hovedet, her utrolig kort tid inden de kommer med deres bud, at komme med meget konkrete bud.

Slagretningen synes jeg egentlig er ret klar, og jeg hører i øvrigt, at vi er enige om den. Og man kan sige, at nu, hvor Venstre og Socialdemokratiet i fællesskab har flertal herinde, er det jo sådan set et meget godt udgangspunkt for nogle forhandlinger, at man kan sige, at slagretningen er den samme – og det hører jeg egentlig den er – nemlig et ønske om, at vi med de forhandlinger, der kommer, skal sørge for at holde hånden under det derude. Nogle steder har man gjort det ved at fusionere, altså man er lykkedes med at holde dem derude, andre steder er det så blevet gigantorganisationer, hvor det godt kan være, at uddannelses tilbuddet stadig væk er derude, men beslutningen er rykket ind. Det vil sige, at det godt kan være, at der er et tilbud derude i den by, men når man skal beslutte, hvad der åbner og lukker, og hvilke linjer der skal ligge hvor – beslutninger som førhen blev truffet derude, hvor man kendte lokalområdet – er det nu rykket til en by, der kan ligge 50 km væk eller 80 km væk. Det synes jeg så ikke lige duer.

Kl. 14:15

Den fg. formand (Christian Juhl):

Tak til Venstres hold af spørgere, og tak til børne- og undervisningsministeren.

Jeg vil lige spørge børne- og undervisningsministeren, om det er muligt, at vi kan gå tilbage til spørgsmål 5 og 6, da vores kollega, som har stillet spørgsmålene, var forhindret i at stille dem af andre grunde, men nu er nået frem. Det bestemmer ministeren suverænt.

Kl. 14:15

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):

Altså, jeg vil sige det sådan, at nu har vi lige ændret fraværsbekendtgørelsen, og selv om jeg ikke kan konstatere, om der er lovligt fravær eller ej, så går det nok.

Kl. 14:16

Den fg. formand (Christian Juhl):

Tusind tak tror jeg fru Charlotte Broman Mølbæk siger til ministeren.

Kl. 14:16

Spm. nr. S 518

5) Til børne- og undervisningsministeren af:

Charlotte Broman Mølbæk (SF):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at forældre til børn i specialtilbud bliver dårligere stillet, når en kommune vælger at omdanne heldagsskoler til specialundervisningstilbud med tilhørende skolefri-

tidsordninger, fordi forældrene kan ende med at skulle betale for det specialfritidstilbud helt fra 0. til 10. klasse?

Den fg. formand (Christian Juhl):
Værsgo.

Kl. 14:16

Charlotte Broman Mølbæk (SF):

Jeg vil da sige mange tusind tak for forståelsen, og jeg vil også undskyldte mange gange for at have trukket sagen lidt ud. Det er i hvert fald nogle spørgsmål, jeg personligt selv har set frem til at dykke lidt dybere ned i. Det er en sag, der ligger mig meget nær.

I forhold til spørgsmål 5, så spørger jeg: Mener ministeren, at det er rimeligt, at forældre til børn i specialtilbud bliver dårligere stillet, når en kommune vælger at omdanne heldagsskoler til specialundervisningstilbud med tilhørende skolefritidsordninger, fordi forældrene kan ende med at skulle betale for de specialfritidstilbud helt fra 0. til 10. klasse?

Kl. 14:17

Den fg. formand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:17

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):
Altså, nu er jeg jo ikke byrådsmedlem, og derfor er det ikke mig, der skal tage stilling til, om det er den rigtige måde gøre det på i en konkret kommune eller ej, for det her er et spørgsmål, der ligger ude hos byrådene.

Når det er sagt, vil jeg sige, at den lovgivning, der er på området, er, at hvis man f.eks. har et barn i en sfo, er det muligt for kommunerne at tage deltagerbetaling for det, altså at man betaler for, at ens barn går i sfo. Så er der nogle delvise fripladser og nogle hele fripladser – det er ligesom det, lovgivningen siger. Og jeg synes sådan set, det skal gælde både børn, der går i sfo, og den gruppe af børn, vi taler om her, nemlig at det, der er fritidstilbud, må man gerne tage forældrebetaling for, men det, der er en del af undervisningen, eller det, der er en del af behandlingen, er det ifølge lovgivningen ikke tilladt at tage forældrebetaling for, og der synes jeg egentlig at lovgivningen rammer det meget godt. Selvfølgelig må vi ikke begynde at opkræve betaling for noget, det for forældrene er nødvendigt at barnet kommer til, enten fordi det er undervisning, eller fordi der er behandling forbundet med det. Det duer ikke. Men alle andre forældre betaler også for fritidstilbud og fritidsaktiviteter, og at børnene går i sfo, og det har vi jo tradition for, og sådan er lovgivningen. Så har vi lavet de sociale hensyn, at man sørger for, at dem, der ikke har så mange penge, får enten en hel eller delvis friplads.

Kl. 14:18

Den fg. formand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:18

Charlotte Broman Mølbæk (SF):

Tak for svaret. Altså, nu er det jo desværre sådan, at det ikke er det, der er oplevelsen ude i kommunerne. Man kan sige: Det er rigtigt, at det er godt, vi har selvstyre; det er godt, at kommunerne selv kan gå ind og rette til og fra, i forhold til hvad der er behov for, både ved normale tilbud og ved specialtilbud og måske også ved nogle forebyggende tilbud, der ligger derimellem. Men vi har som et eksempel en sag, som jeg ved ministeren selvfølgelig ikke kan kommentere på, hvor en lang række børn med specielle behov for undervisning og fritid i virkeligheden er blevet frarøvet den mulighed for at have det inden for normal skolegang af heldagsskole, og hvis forældre nu

er blevet påtvunget at skulle betale for sfo fra 0. til 10. klasse – det er ikke en almindelig praksis i forhold til forældre til børn, der har normale behov.

Kl. 14:19

Den fg. formand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:19

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):

Man kan sige, at i forhold til diskussionen om, hvorvidt man i en konkret kommune skal have et heldagstilbud eller ej, er det ikke noget, jeg som minister skal bestemme, og jeg vil slet ikke stille mig til dommer over det heller, fordi jeg ikke kan stå og kommentere på et eller andet konkret udspil.

Man kan sige, at der ifølge lovgivningen ikke er noget problem. Det behøver ikke at betyde, at en kommune har gjort det på den bedste måde. Kommunerne gør det på utrolig mange forskellige måder, og det er jo så en kamp, man må tage i en kommune, altså om man skal gøre det på den ene eller den anden måde. Den lovgivning, der er, synes jeg man kan sige er rimelig. Og det vil sige, i forhold til det lovgivningsmæssige kan man vælge at lave en heldagsskole. Hvis man gør det, betyder det jo, at der hen over hele dagen foregår undervisning, og så er det min bedste overbevisning, at det så selvfølgelig skal være gratis, fordi uddannelse er gratis i Danmark – så det skal være gratis. Men hvis man vælger at indrette sig med noget, hvor der ikke er undervisning hele dagen – altså hvor der er et fritidstilbud sent om eftermiddagen, ligesom der er for alle andre børn – så undervisningen er i dagtimerne, så gælder der samme regler, som der gør for alle andre børn, nemlig at forældrene må betale for den del, der ikke er undervisning, altså fritidstilbuddet, medmindre man har en meget dårlig økonomi, for så er der delvise eller hele fripladser. Det synes jeg faktisk er rimeligt.

I forhold til om det så er det rigtige i den konkrete kommune og det konkrete sted, vil jeg sige, at der er gode argumenter for heldagsundervisning, og der er gode argumenter for at gøre det på den anden måde; den ene skole mener, at børnene har bedst af at være sammen med lærere hele dagen, og den anden skole mener, at man har rigtig godt af at skifte setting, altså sådan at det er nogle andre kammerater, man er sammen med i fritidstilbuddet. Det synes jeg er rigtig godt man kan vurdere lokalt, og at det ikke er noget, vi sidder og dikterer herinde fra Slotsholmen.

Kl. 14:20

Den fg. formand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:20

Charlotte Broman Mølbæk (SF):

Jo, men anerkender ministeren ikke, at der er en ulighed? Det vil sige, at der faktisk er ulige forhold, når man siger: Jamen det kan godt være, du gerne vil have fritidstilbud til dit barn, fordi du nu ikke længere har et heldagstilbud, du har kun et skoletilbud for dit barn med specielle behov, men nu skal du simpelt hen betale for en sfo-ordning hele vejen op gennem skolegangen. Det er således, man begynder at lave ordninger rundtomkring, og sådan er tilfældet jo ikke, for børn med normal udvikling vil stoppe med at have det behov efter 3. klasse, og det er her, hvor almindelige familier – hvis vi kan sige det sådan – stopper med at have den ekstra udgift.

Kl. 14:21

Den fg. formand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:21

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil): Nej, det anerkender jeg faktisk ikke. Det kunne jo faktisk også være, at de pågældende familier havde mere lyst til, at deres barn gik til fodbold, altså alt efter, hvad det er for en type af udfordringer, barnet har, og hvad det er for et specialtilbud, det handler om; det kunne jo være, det var nogle andre fritidsinteresser. Det, der er det springende punkt for mig, er, om det er obligatorisk. Altså hvis det er en del af den obligatoriske undervisning, ville jeg synes, det var dybt urimeligt, hvis man skulle betale for det – helt urimeligt. Det er der bare heller ikke tale om. Det vil sige, at det, vi taler om, er: Skal samfundet, staten, betale, altså dække den fulde omkostning, der er forbundet med en sfo med specialtilbud?

Indtil videre har det været sådan, at man kan få fripladser, hvis man har dårlig økonomi, men ellers betaler alle forældre i Danmark jo for, at deres børn går i sfo, fordi det er et fritidstilbud og ikke er en del af den obligatoriske undervisning. Og der er andre ting, jeg godt kunne tænke mig at give flere penge til eller fjerne deltagerbetaling på, inden jeg gik i gang med at give forældre til børn på sfo'er pengene tilbage, vil jeg gerne sige.

Kl. 14:22

Den fg. formand (Christian Juhl):

Så er det spørgeren for sit sidste spørgsmål.

Kl. 14:22

Charlotte Broman Mølbæk (SF):

Når man står derude som forældre og i første omgang har fået tildelt et heldagstilbud og kommunen så vælger at lave det om, så er det sådan, at forældrene og børnene er efterladt med det, og så skal de igennem en længere klagesag. Det betyder de facto, at det vil tage lang tid for forældrene og børnene, før de kan blive visiteret til et eventuelt specialtilbud. Mener ministeren virkelig, at de her børn og deres forældre har en ordentlig retssikkerhed, når vi snakker om muligheden for et fagligt kontinuerligt tilbud?

Kl. 14:23

Den fg. formand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:23

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):

Nej, men det er et fuldstændig andet spørgsmål, som i øvrigt hører under socialministerens ressort – et område, jeg har været ordfører på i 6 år. Der er svaret da nej. Der er da rigtig store vanskeligheder i rigtig mange kommuner med at visitere til de rigtige steder og i øvrigt også med at følge op på de klager, der så kommer efterfølgende. Det er bare ikke det, spørgsmålet handler om. Vi taler jo ikke om, hvorvidt det er rimeligt, at man bliver visiteret til et andet tilbud, for hvis det er sådan, at man af behandlingsmæssige årsager faktisk har behov for at have et heldagstilbud, så er det ifølge lovgivningen pligtigt for kommunen at levere 100 pct. af pengene til det. Det har de faktisk pligt til ifølge lovgivningen, og hvis der er tilfælde, hvor det ikke er sådan, jamen så skal vi da bruge præcis de redskaber, vi har i redskabskassen, til at få kommunerne til at gøre det, de skal ifølge lovgivningen.

Ifølge lovgivningen er det sådan, at hvis man som barn af behandlingsmæssige årsager har behov for et tilbud i den del, der ligger i fritiden, så skal kommunen betale for det, og det skal kommunen leve op til. Gør de det alle steder? Jeg har aldrig oplevet på socialområdet, at det var sådan, at alle kommuner levede op til lovgivningen. Det har jeg simpelt hen aldrig oplevet, så det skulle godt nok undre mig meget, om det var tilfældet på det her område. Men så må man indklage det de steder, hvor man kan anke. Det er

sådan, det foregår på det område, men det er noget fuldstændig andet end det, spørgeren har spurgt om her.

Kl. 14:24

Den fg. formand (Christian Juhl):

Tak for det. Det var spørgsmål 5.

Spørgsmål 6 er også til børne- og undervisningsministeren, og spørgeren er fru Charlotte Broman Mølbæk fra SF.

Kl. 14:24

Spm. nr. S 519

6) Til børne- og undervisningsministeren af:

Charlotte Broman Mølbæk (SF):

Synes ministeren rent principielt, at det er i orden, at forældre til børn med behov for specialundervisning skal betale for specialfritidstilbud?

Den fg. formand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 14:24

Charlotte Broman Mølbæk (SF):

Tak for det. Vi fortsætter i samme rille. Synes ministeren rent principielt, at det er i orden, at forældre til børn med behov for specialundervisning skal betale for specialfritidstilbud?

Kl. 14:24

Den fg. formand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:24

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):

Det kommer an på, om der er behov for det, eller om det er et fritidstilbud, forstået på den måde, at det er et tilbud, der ikke er behov for, men som er noget, man har lyst til. Det er det springende punkt for mig, og det er det i øvrigt også ifølge lovgivningen. Ifølge lovgivningen er det sådan, at det tilbud, man har behov for, får man dækket 100 pct., og det tilbud, som er et fritidstilbud – f.eks. tilsvarende mine børns sfo, som jeg jo også betaler for – betaler man som forældre selv. Men det er jo, fordi der ikke er et behov. Det er jo et spørgsmål om, at man har lyst til, at ens børn går i sfo.

Så har vi fripladser, helt eller delvis, for den gruppe, for hvem det er lystbaseret. Det synes jeg i øvrigt også er fint, så alle kan være med, hvis de har lyst. Men dér, hvor der er et decideret behov behandlingsmæssigt eller uddannelsesmæssigt, skal kommunen betale for det, og det mener jeg er helt rimeligt, for ellers får vi lagt en ulighed i systemet.

Kl. 14:25

Den fg. formand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:25

Charlotte Broman Mølbæk (SF):

Vil det så sige, at ministeren anerkender, at når det er sådan, at et barn har behov for pasning ud over det tredje klasseår, så er det et behov, som er af specialpædagogisk karakter? Ville det være en definition, ministeren kunne tilslutte sig?

Kl. 14:26

Den fg. formand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:26

Kl. 14:28

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil): Jeg synes sådan set, det står ret klart i lovgivningen, forstået på den måde, at enten er det af behandlingsmæssig karakter, og så hører det under servicelovgivningen, eller også er det et undervisningstilbud, og så hører det under mit ressort. Det er bare for at sige, at jeg egentlig synes, det står ret klart. Men jeg ved til gengæld også, at der er ret langt fra, hvad der står ret klart i lovgivningen, og så til, hvad der indimellem praktiseres. Der er det jo så, man må bruge de klagesystemer, der er, og det håber jeg folk gør, og jeg håber også, at man om ikke andet melder sig ind i de foreninger, der løfter det, hvis man som familie ikke selv har kræfterne til at gøre det. Jeg ved godt, der er rigtig mange store udfordringer med den del rundtomkring i de forskellige kommuner, men i forhold til om jeg anerkender det eller ej, vil jeg sige, at *loven* anerkender, at det er sådan, at hvis det er et behov, man har, skal kommunen dække omkostningerne 100 pct.

Kl. 14:26

Den fg. formand (Christian Juhl): Spørgeren.

Kl. 14:26

Charlotte Broman Mølbæk (SF):

Når der laves den her form for ændringer, kan man næsten begynde at se et skærskenscenarie for sig med en socialminister og en undervisningsminister, der begge synes, at bolden ligger et andet sted. For det er således, at hvis man er i et heldagstilbud og kommunen lige pludselig vælger at lave det om, så er det nogle forskellige lovgivninger, vi har med at gøre. Og i mellemtiden, mens vi andre står og diskuterer, hvad vi skal gøre, eller hvordan vi kan løse det, så er det familierne og de her børn, der bliver taget som gidsler, for de skal ind i en helt ny visitationsproces, og de har en meget ringe klageadgang og en meget ringe retssikkerhed med hensyn til at sikre deres børn en fortsat helhedsorienteret indsats, som de i virkeligheden har behov for for at kunne trives, udvikle sig og blive til mennesker, som forhåbentlig kan udnytte deres bedste potentialer.

Kl. 14:27

Den fg. formand (Christian Juhl): Ministeren.

Kl. 14:27

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil): Nu taler spørgeren så igen om et meget konkret eksempel, og det vil jeg simpelt hen ikke tage stilling til. Det synes jeg ikke er rimeligt jeg gør som minister. Men jeg vil bare sige, at jeg selvfølgelig opfordrer til, at man, hvis man laver forandringer, så gør det i god nok tid til, at man kan nå at visitere borgerne på forhånd, så man ikke gør det, efter at man har lavet forandringen. Principielt kan man jo godt ifølge lovgivningen ændre noget fra at være en heldagsskole til ikke at være det, hvad enten det er et almindeligt folkeskoletilbud eller et specialtilbud. Det kan man jo sagtens. Det er ikke det, der afgør, hverken hvad barnet har ret til eller behov for, kan man sige.

Så spørgsmålet om, om vi skal have en heldagsskole eller ej, er et almindeligt spørgsmål at tage stilling til, men det er jo klart, at man skal tage hensyn til de børn, der er bagved, hvis man laver en forandring. Så er der en forandringsproces, og den har jeg tillid til rigtig mange af kommunerne er rigtig gode til at gennemføre, men jeg ved også erfaringsmæssigt, at det er der også en hel del der ikke er.

Den fg. formand (Christian Juhl): Spørgeren for sit sidste spørgsmål.

Kl. 14:28

Charlotte Broman Mølbæk (SF):

Nu er det således, at der er flere kommuner, der finder på det her, og det hænger jo også sammen med, at der ikke er penge nok. Men det, der i virkeligheden er sagen, er jo, at der ikke er særlig gode regler for, hvordan den slags overgange skal foregå. Hvordan sikrer vi børnene og forældrene i den her overgang, så de ikke falder fuldstændig fra hinanden i de processer? Er ministeren interesseret i at sende et hyrdebrev ud eller komme med en form for indskærpelse eller sætte nogle rammer for, hvordan den her slags ting skal foregå, så vi sikrer, at vi ikke taber de her børn og familier på gulvet og egentlig også svigter dem? For det er faktisk reelt det, der sker.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Christian Juhl): Ministeren.

Kl. 14:29

Børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil):

Jeg vil i hvert fald gerne give et tilsagn om, at jeg gerne og også sammen med socialministeren vil dukke op, og så kan vi få drøftet igennem, hvad problemstillingen er, for det er fuldstændig rigtigt, at det indimellem bliver sådan noget siloagtigt noget. Og min opfattelse er faktisk, at socialministeren og jeg på det her punkt ligesom på utrolig mange andre punkter er meget, meget enige om, hvor vi skal hen, hvad der er slagretningen, og hvor problemerne er. Så jeg vil i hvert fald være indstillet på, at vi prøver at sætte os ned og prøver at kigge igennem, hvor det går galt, og hvordan vi kan løfte det op på et bedre niveau end det, der er i dag. For der er jo ikke nogen, der skal komme i klemme i det. Så det synes jeg bestemt vi skal kigge på.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Christian Juhl):

Tak til børne- og undervisningsministeren, og tak til fru Charlotte Broman Mølbæk. I regner selv af, hvordan man klarer sådan et atypisk forløb her.

Jeg vil gerne sige tak til de to ministre og to mf'er, der så fik 10 minutter hver til refleksion. Vi går nemlig over til spørgsmål 12 nu til udlændinge- og integrationsministeren, og spørgeren er fru Katrine Robsøe fra Radikale Venstre.

Kl. 14:30

Spm. nr. S 526

12) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Katrine Robsøe (RV):

Anerkender ministeren, at håndtryksloven forekommer absurd, når den medfører, at Samsøs borgmester, Marcel Meijer (S), for at blive dansk i princippet skal give hånd til sig selv?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artikel fra DR Nyheder af 8. januar 2020: »Borgmester får dansk pas: Skal måske give sig selv hånden«.

Den fg. formand (Christian Juhl): Værsgo.

Katrine Robsøe (RV):

Tak. Anerkender ministeren, at håndtryksloven forekommer absurd, når den medfører, at Samsøs borgmester, Marcel Meijer, for at blive dansk i princippet skal give hånd til sig selv?

Kl. 14:30

fik Faxe Kondi og saltstænger, men fordi borgmestrene heller ikke kunne finde særlig meget fornuftig i, at det skulle stå i en lov, hvordan man skulle give hånd til den her ceremoni. Hvilket indtryk gør det på ministeren, at flere socialdemokratiske borgmestre mener, at håndtryksloven bør afskaffes?

Kl. 14:33

Den fg. formand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ministeren.

Kl. 14:33

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Tak for spørgsmålet. Jeg er meget enig med spørgeren i, at det ville være absurd, hvis en borgmester skulle give hånd til sig selv, men sådan er det heldigvis heller ikke. Som reglerne er skruet sammen, er afholdelse af grundlovsceremonierne en opgave for kommunalbestyrelserne. Det er derfor op til den enkelte kommunalbestyrelse at tilrettelægge, hvordan kommunens ceremonier skal afholdes. I mange kommuner vil det nok være borgmesteren, der står i spidsen for sådan en ceremoni, men der er ikke noget, der forhindrer, at det kunne være et andet medlem af kommunalbestyrelsen eller en anden repræsentant fra kommunen. Det kunne f.eks. være kommunaldirektøren. Jeg kan i øvrigt oplyse, at ministeriet har været i kontakt med Samsø Kommune for at besvare de her spørgsmål, som kommunen har.

I sidste uge deltog jeg selv i en grundlovsceremoni, som Hvidovre Kommune afholdt som den første kommune i landet, og jeg vil sige, at det faktisk var en ret god oplevelse. Jeg er varm tilhænger af, at vi højtideligt markerer sådan en vigtig begivenhed, som det er at få tildelt dansk statsborgerskab. Det er med til at understrege, at det betyder noget, og jeg havde også indtryk af, at det var noget, de nu danske statsborgere, der deltog i ceremonien, var glade for.

Ingen af os ved dog helt endnu, hvordan de nye ceremonier kommer til at fungere i praksis, når de har været i mange kommuner. Jeg synes derfor, det er klogt, at vi lige prøver at afholde en eller to runder af ceremonier, og jeg har også selv tænkt mig at deltage i nogle af dem. Jeg synes, jeg har deltaget i rigtig mange debatter her i Folketingssalen og i medierne om det her spørgsmål. Jeg kunne godt tænke mig at prøve at komme ud i virkeligheden og se, hvordan det fungerer. Når jeg så har været på rundtur og set, hvordan det fungerer i praksis, er det egentlig min ambition, at vi på den baggrund skal tage stilling til, hvad der skal ske med ceremonierne fremadrettet. Men indtil videre er mit udgangspunkt faktisk, at det har været en succes, men det er som sagt på baggrund af en enkelt ceremoni, jeg har deltaget i.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Spørgeren.

Kl. 14:32

Katrine Robsøe (RV):

Tak for det. Det er jo ikke nogen hemmelighed, tror jeg, at jeg ikke finder særlig meget fornuft i den her håndtrykslov, ikke fordi jeg på nogen måde underkender, at vi som udgangspunkt hilser på hinanden ved at give hinanden hånden, men fordi jeg simpelt hen ikke synes, at det giver mening at have det nedskrevet i en lov, hvordan vi håndflade mod håndflade skal hilse på hinanden til en ceremoni. Jeg synes, det er indbegrebet af symbolpolitik. Ministeren udtalte selv til DR – som han sagde, har han udtalt sig flere gange om emnet – den 12. september 2019, at der bør ryddes op i symbolpolitikken. Den udtalelse kom faktisk, i forbindelse med at flere socialdemokratiske borgmestre opfordrede til at afskaffe håndtryksloven, ikke fordi de havde noget imod en ceremoni, heller ikke en ceremoni, hvor man

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Jamen jeg vil sige, at det altid gør indtryk på mig, både hvad partifæller og hvad andre borgmestre siger. Som jeg også sagde i min besvarelse, har jeg det selv sådan, at der nogle gange går lidt selv-sving i Christiansborg. Vi kan synes, at noget er utrolig interessant at diskutere med hinanden, uden at vi overhovedet har nogen praktiske erfaringer med, hvordan det fungerer i virkeligheden. Derfor har jeg i den her sag og i andre, vil jeg sige, besluttet mig for, at nu tager vi lige en dyb indånding, og så ser vi lige, hvordan det fungerer.

Jeg kommer rundt i landet, i hovedstadsområdet, i Jylland, og kommer til at deltage i en hel del af de her grundlovsceremonier. Der vil jeg forsøge at snakke både med borgmestrene, men også med de nye statsborgere og deres familier for at høre, hvad de mener om hele ceremonien – alt, hvad ceremonien handler om. Og jeg må sige, at jeg indtil videre kun har mødt positive reaktioner. Men det er jo ikke nogen hemmelighed, at jeg også før valget selv syntes, at det måske var lidt mærkværdigt at skulle læse i en dansk lovtekst, at et håndtryk skulle foregå håndflade mod håndflade. Nu synes jeg bare, at det kan ende med at blive lige så symbolpolitisk at rulle det tilbage, så lad os nu lige se, hvordan det fungerer. Og så tror jeg, at et ret bredt flertal i Folketinget, efter de her ceremonier har fået lov til at fungere første gang, vil kunne blive enige om, hvordan vi kommer videre. Det kan jo også være, at der er andre dele af ceremonierne, der skal justeres lidt på.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Spørgeren.

Kl. 14:34

Katrine Robsøe (RV):

Det er jo rigtig dejligt, at ministeren kommer rundt i landet og hilser på en masse af de nye danske statsborgere, men hvornår vil ministeren så vurdere at have nok praktisk erfaring med de her håndtryksceremonier til at kunne lægge sig fast på, om Socialdemokratiet og regeringen rent faktisk er for eller imod en håndtrykslov?

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 14:34

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Jeg vil starte med at sige, at vi er for, at man giver hånd, når et andet menneske rækker hånden frem. Jeg synes også, man skulle overveje, om man har søgt statsborgerskab i det rigtige land, hvis man har et problem med at give hånd til det modsatte køn. Selve det at give hånd kan man godt kalde symbolsk, men det dækker jo over et syn på det andet køn, som jeg synes er rimelig grundlæggende, og det er en indgroet del af vores demokrati, at vi betragter køn som ligestillede. Ja, håndtrykket er måske symbolsk, men det dækker over noget, der er virkelig væsentligt, virkelig vigtigt at holde fast i. Det er mit udgangspunkt. Jeg har besluttet mig for at deltage i

ceremonier frem til sommerferien, og de ligger spredt ud over landet og ud over månederne, og til den tid kan vi snakke sammen.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:35

Katrine Robsøe (RV):

Tak. Mener ministeren så, at borgmesteren på Samsø bliver mere dansk og bedre integreret af at give hånd, eller ville han være mindre integreret, hvis han ikke deltog i en håndtryksceremoni?

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 14:35

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Når han får sit danske statsborgerskab, bliver han jo dansk statsborger, og det gælder for min partifælle på Samsø, ligesom det gælder for tusindvis af andre mennesker, som får tildelt statsborgerskab, når de har deltaget i grundlovsceremonierne. Ceremonierne skal jo højtideligholde det, men det er bare det absolut sidste og måske også det mindste af de krav, der bliver stillet til at få dansk statsborgerskab, som ellers handler om, at man har været i beskæftigelse, man har boet her i en årrække, man har permanent opholdstilladelse, man ikke har begået kriminalitet, og det er jo alt det, der er vurderingen af, hvorvidt man har levet op til kravene for at få statsborgerskab.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak for det. Spørgsmålet er slut.

Vi fortsætter til spørgsmål nr. 13, som også er til udlændinge- og integrationsministeren, og det er hr. Nils Sjøberg, der stiller spørgsmålet.

Kl. 14:36

Spm. nr. S 541

13) Til udlændinge- og integrationsministeren af:

Nils Sjøberg (RV):

Hvad mener ministeren at man kan gøre for at sikre, at sprogundervisningen etableres mest hensigtsmæssigt i forbindelse med afskaffelse af egenbetaling på danskuddannelserne for udlændinge?

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:36

Nils Sjøberg (RV):

Jeg har faktisk ikke spørgsmålet med, jeg beklager.

Det var jo en pinlig start, men her kommer det: Hvad mener ministeren at man kan gøre for at sikre, at sprogundervisningen etableres mest hensigtsmæssigt i forbindelse med afskaffelse af egenbetaling på danskuddannelserne for udlændinge?

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 14:37

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Tak for spørgsmålet. Og der er ikke noget behov for at beklage over for mig. Med aftalen om finansloven afskaffer vi jo deltagerbetalingen for de kursister, som er selvforsørgende, dvs. typisk udenlandske arbejdstagere – det kan være østarbejdere eller studerende, der kom-

mer fra alle verdens hjørner. Samtidig forøger vi depositummet for at deltage i danskuddannelserne. Der lægger de i dag et depositum på 1.250 kr. pr. modul, og det hæver vi til 2.000 kr. Og så skal vi skærpe reglerne for tilbagebetaling. Det betyder med andre ord, at vi får et system, hvor der ikke længere er deltagerbetaling for undervisningen for de her selvforsørgende kursister. Samtidig bliver der så et højere depositum, som man ikke automatisk får tilbage.

Med ændringerne lægger vi op til, at alene de kursister, der tilmelder sig danskuddannelse, og som deltager aktivt i undervisningen og består deres prøver, får deres depositum tilbage. Ændringerne vil træde i kraft den 1. juli, altså til sommer. Og jeg vil inden fremsættelsen af lovforslaget præsentere partierne bag finansloven for den konkrete model, så det er ud over spørgerens parti Enhedslisten, SF og Alternativet.

Vi har en grundlæggende interesse i, at de arbejdstagere og studerende, der opholder sig i kortere eller længere tid i Danmark, også tager del i samfundet og lærer vores sprog; kun på den måde får vi det størst mulige udbytte af de kompetencer, som både studerende og arbejdstagere kan bidrage med til Danmark. De foreslåede ændringer sigter i øvrigt ikke på at ændre tilrettelæggelsen eller selve indholdet af den undervisning, som landets kommuner har ansvar for at tilbyde nyankomne.

Til sidst vil jeg gerne understrege, at aftalen heller ikke ændrer ved reglerne om danskuddannelse for nyankomne flygtninge og familiesammenførte. Der fortsætter vi som hidtil, og det betyder, at den undervisning fortsat er gratis, men at hvis man udebliver fra den danskundervisning, som man har ret til og pligt til at deltage i, uden en gyldig grund, så er det kommunens opgave at trække beløbet i integrationsydelsen.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Spørgeren.

Kl. 14:39

Nils Sjøberg (RV):

Tak. Der er jo ikke nogen tvivl om, i og med at vi også har været med til at lave finansloven, at det her er et område, som vi virkelig har arbejdet for, og vi er glade for, at den socialdemokratiske regering også har støttet det, og det indgår i finansloven. Så først og fremmest ros til ministeren og ministerens parti for det samarbejde, der har været om det.

Det er positivt, at selvforsørgende kursister ikke længere skal betale for danskundervisning efter den 1. juli. Men er ministeren opmærksom på de udfordringer, det indebærer, at det først er den 1. juli, man laver den her ordning? For det giver en overbemanding på sprogskolerne lige i øjeblikket, og det giver også et afbræk i undervisningsforløbet flere steder. Det faktum, at det er den 1. juli, betyder nemlig, at mange kursister vil melde sig ud efter bestået modultest; det er i hvert fald sprogskolernes vurdering, at mange vil melde sig ud, efter at de har taget det første modul, for så slipper de for at betale. Det stiller også sprogskolerne i en vanskelig situation. De forudser en afmatning og ikke mindst et afbræk i læringen, når de studerende melder sig ud for at undgå at betale netop her i foråret. Kursisterne vil til gengæld melde sig ind igen til efteråret, så der vil komme en skævvridning der.

Er det en situation, som regeringen har forholdt sig til, altså at der vil komme det her skisma med overbemanding på sprogskolerne og samtidig et afbræk i undervisningen? Og kunne det være en idé at fremrykke datoen fra den 1. juli til f.eks. den 1. marts eller den 1. april?

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 14:40

Kl. 14:43

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Tak for det opfølgende spørgsmål. Jeg mindes ikke, at vi, da vi forhandlede finansloven, diskuterede, om der kunne være en tidligere ikrafttræden. Jeg tror også, det handler om, at det kræver en lovændring at få gennemført det her forslag, så det skal jo i høring og behandles tre gange her i Folketingssalen, og vi er allerede i gang i ministeriet, så vi kan være klar til den 1. juli. Derudover skal vi også lige være opmærksomme på, at for hver eneste måned, vi rykker den beslutning frem, vil det koste 12 mio. kr., og det er jo penge, som vi ikke har fundet i finanslovsaftalen.

Jeg er med på, at vi nok kommer til at se en stigning efter sommerferien – det regner vi i hvert fald med – men om der ligefrem kommer et fald her i det første halvår, tror jeg måske også er for tidligt at konkludere; det er i hvert fald ikke nogle oplysninger, jeg sidder inde med.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Spørgeren.

Kl. 14:41

Nils Sjøberg (RV):

Men kunne man – det fik jeg jo næsten indirekte et svar på – afskaffe betalingen for kursister, der er i gang med danskundervisningen, så det kun er de nye kursister, der skal betale i foråret? Og kunne man f.eks. overveje – det er spørgsmål nr. 2 i den sammenhæng – at lave en ordning, hvor de kommuner, der havde lyst til det og mulighed for det, fik mulighed for at indføre det før tid?

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 14:42

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Jeg tror, det vil være svært at give nogle kommuner mulighed for at køre efter noget lovgivning, som ikke er vedtaget endnu. Så jeg er nok desværre nødt til at bede spørgeren om at væbne sig lidt med tålmodighed. Til gengæld vil jeg sige, at jeg også selv er interesseret i, om vi ser et fald i antallet af kursister her i de første måneder af 2020, for det håber jeg ikke; det håber jeg virkelig ikke. Jeg håber, at folk trods alt fortsætter deres danskuddannelse og så bare glæder sig over, at på den anden side af sommerferien vil det være billigere for dem, fordi de slipper for deltagerbetalingen.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Spørgeren.

Kl. 14:42

Nils Sjøberg (RV):

Det vil sige, at man forestiller sig ikke, at man vil give kommunerne mulighed for f.eks. selv at betale eller at finde en ordning for det. Nu ved jeg, at der f.eks. i Kolding Kommune er politikere, der er meget positive over for en sådan ordning, og det ville konkret for den kommune koste et par hundrede tusinde.

Så derfor er spørgsmålet egentlig lidt: Ville det være en ordning, man kunne overveje at indføre, så man gennemførte den f.eks. den 1. marts eller den 1. april? Det ville koste et par hundrede tusinde for en konkret kommune, og den kommune forekommer at være positiv over for det.

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 14:43

Udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye):

Jeg tør ikke afvise, at en kommune kan betale for deres borgere, hvis de deltager i danskuddannelse – det kan godt være – og hvis der er nogle kommuner, der vil det, så har jeg ikke noget politisk problem med det. Om der skulle være nogle juridiske problemer, tør jeg ikke lige sige.

Jeg vil da også sige, at det er nogle sprogskoler, der kan se frem til øget aktivitet på den anden side af sommerferien, og hvis de ellers har en nogenlunde sund likviditet, så kunne det jo også godt være, at de i det første halvår af 2020 kunne køre med lidt driftsunderskud mod til gengæld at kunne se frem til øget aktivitet på den anden side af sommerferien. Ellers skal de godt nok have en rimelig dårlig likviditet. Det kan selvfølgelig være, at der er nogle af dem, der har det, men så tror jeg måske også, at det skal håndteres individuelt, i stedet for at vi ruller nogle generelle regler ud over hele sprogcenterverdenen.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak for det. Spørgsmålet er slut, og vi siger tak til udlændinge- og integrationsministeren og til hr. Nils Sjøberg.

Den næste, der skal stille spørgsmål – og det er spørgsmål nr. 14 – er hr. Hans Andersen, der stiller spørgsmål til beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:44

Spm. nr. S 497 (omtrykt)

14) Til beskæftigelsesministeren af:

Hans Andersen (V):

Er regeringen klar til at følge Ydelseskommisionens anbefalinger, hvis kommissionen anbefaler at hæve de sociale ydelser til en gruppe – f.eks. integrationsydelsesmodtagere – for til gengæld at sænke de sociale ydelser for en anden gruppe, f.eks. syge danskere på kontanthjælp?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til, at anbefalingerne fra regeringens Ydelseskommision samlet set skal være udgiftsneutrale, hvorfor en højere social ydelse for en gruppe må modsvares af lavere sociale ydelser for en anden gruppe.

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Værsgo at læse op.

Kl. 14:44

Hans Andersen (V):

Tak for det. Er regeringen klar til at følge Ydelseskommisionens anbefalinger, hvis kommissionen anbefaler at hæve de sociale ydelser til en gruppe – f.eks. integrationsydelsesmodtagere – for til gengæld at sænke de sociale ydelser for en anden gruppe, f.eks. syge danskere på kontanthjælp?

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 14:44

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

Tak for spørgsmålet. Lad mig starte med at slå fast, at det er centralt for regeringen, at et nyt ydelsessystem skal balancere en række hensyn. På den ene side skal der også fremadrettet være en væsentlig økonomisk gevinst ved at være i arbejde; på den anden side skal man kunne have en rimelig levestandard, når man i en midlertidig periode er uden arbejde. Den balance er der ikke i det nuværende ydelsessystem, hvor kontanthjælpsloftet, som blev indført af den forrige regering, i nogle tilfælde rammer skævt og tilfældigt. Det har ramt nogle familier, herunder børnefamilier, hårdt på pengepungen. Det kan bl.a. gå ud over børnene, og det synes regeringen ikke er rimeligt.

Derfor har regeringen nedsat en Ydelseskommission, som skal komme med bud på et nyt ydelsessystem, som netop skal sikre den ellers manglende balance. Det er selvfølgelig alt for tidligt at sige noget om, hvorvidt regeringen vil følge de anbefalinger, som Ydelseskommissionen kommer med, herunder om regeringen vil være enig i anbefalinger, der indebærer, at nogle skal have mere i ydelse, mens andre skal have mindre. Men med den kompleksitet og knopskydning, der karakteriserer reglerne i kontanthjælpssystemet, kan der da sagtens være nogle elementer i kontanthjælpssystemet og i de relaterede tillægsydelse, som kan sammentænkes på en mere fornuftig og enkel måde.

Jeg har selvfølgelig en klar forventning om, at der vil komme brugbare anbefalinger fra Ydelseskommissionen, men det er jo ikke sikkert, at det er alle anbefalinger, regeringen vil være enig i. Nu skal kommissionen i gang med sit arbejde, som jeg ser frem til at følge.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Spørgeren.

Kl. 14:45

Hans Andersen (V):

Det fremgår jo af Ydelseskommissionens kommissorium, at anbefalingerne skal være udgiftsneutrale. Og det betyder jo med andre ord, at hvis nogle skal have flere penge mellem hænderne, ja, så skal de hentes i lommerne på andre i kontanthjælpssystemet. Noget af det første, den socialdemokratiske regering gjorde, da den kom til magten, var jo at hæve ydelserne til især arbejdsløse indvandrere. Så man kan jo være bekymret for en gentagelse.

Så hvem er det, ministeren mener skal have flere penge, og hvem skal have færre? For det må ministeren vel have en holdning til, Ydelseskommission eller ej.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 14:46

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

Altså, det, som regeringen har en holdning til, er jo, at vi kan se et ydelsessystem, hvor der er lavet mange og meget store ændringer i løbet af de sidste mange år – også ændringer, som den daværende socialdemokratiske ledede regering var med til at indføre, og ændringer, som skiftende borgerlige regeringer har været med til at indføre – og hvor der er et problem med balancen i systemet. Jeg synes, det er et grundlæggende problem, når man kan se, at der er børn, der vokser op i familier, som er på kontanthjælp eller andre ydelser, og som har svært ved at have de samme opvækstbetingelser som andre børn – hvad enten det er, at man ikke har mulighed for at tage til børnefødselsdag eller at gå ordentlig mætte i skole, eller hvad ved

jeg. Det er det problem, vi grundlæggende gerne vil løse med bedre balancer.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Spørgeren.

Kl. 14:47

Hans Andersen (V):

Man må jo blot konstatere, at Socialdemokratiet siger ét, når de er i opposition, og så gør Socialdemokratiet noget helt andet, når de er i regering. Det er jo ikke nemt at få et svar, for hvordan kan det være, at Socialdemokratiet før valget kunne love, at ydelserne til udlændinge ikke ville blive sat op, men som noget af det første efter valget netop har gjort det? Nu kan ministeren jo så ikke svare på, om man endnu en gang ønsker at sætte ydelserne til arbejdsløse udlændinge op.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:47

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

Jeg synes, at vi i den her konkrete sag har gjort lige præcis, hvad vi også sagde til vælgerne og i øvrigt til den brede offentlighed inden valget. Vi har hele vejen igennem sagt, at vi syntes, at der var nogle ubalancer i det nuværende ydelsessystem. Vi har også sagt, at vi synes, at de ubalancer både er så komplekse og vanskelige, at vi har brug for kloge menneskers input til, hvordan de kan løses. Vi har også sagt, at i forhold til den for nuværende meget store udfordring, der er med børnefamilier, som lider meget store afsavn, vil vi også gå ind og lave en midlertidig håndsrekning til dem. Og alle de ting har vi gjort.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Spørgeren.

Kl. 14:48

Hans Andersen (V):

Jeg finder blot, at det jo er en konstatering af, at Socialdemokratiet siger ét før valget og gør noget andet bagefter. For holdningen var jo meget klar fra Socialdemokratiets side inden valget, nemlig at udlændinge ikke skulle have en stigende indkomst. Og nu må vi bare konstatere, at langt, langt størstedelen af dem, der får et midlertidigt børnetilskud, jo er mennesker og familier med indvandrerbaggrund. Og det midlertidige børnetilskud gør det jo ikke mere attraktivt for dem at komme ud i samfundet og tage et job.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 14:49

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

For at være helt ærlig må jeg erklære mig uenig med Hans Andersen. Det, vi sagde inden valget, var, at vi har et ydelsessystem, som ikke længere er i balance. Der er for mange, især børnefamilier, som lider for store afsavn. Vi kan jo omvendt også se, at der er nød til at være en sammenhæng mellem det, at der er en økonomisk gevinst ved at være i arbejde, og det, at man har et ordentligt levegrundlag, hvis man midlertidigt mangler et arbejde. Det har vi sagt vi gerne ville have kloge menneskers input til, nemlig hvordan vi kan skabe bedre balancer i, samtidig med at vi også har sagt ærligt

inden valget, at vi ville komme til at gøre noget midlertidigt som en håndsækning til børnefamilierne.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak. Og dette spørgsmål er slut.

Vi går videre til spørgsmål nr. 15, som også er til beskæftigelsesministeren stillet af hr. Hans Andersen. Værsgo.

Kl. 14:49

Spm. nr. S 498 (omtrykt)

15) Til beskæftigelsesministeren af:

Hans Andersen (V):

Er det regeringens intention, at de knap 300 mio. kr. i ekstra sociale ydelser om året, som regeringen giver midlertidigt til kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere, skal videreføres i et nyt ydelsessystem, når Ydelseskommisionen har fremlagt sine anbefalinger?

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Værsgo.

Kl. 14:49

Hans Andersen (V):

Er det regeringens intention, at de knap 300 mio. kr. i ekstra sociale ydelser om året, som regeringen giver midlertidigt til kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere, skal videreføres i et nyt ydelsessystem, når Ydelseskommisionen har fremlagt sine anbefalinger?

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 14:50

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

Tak for spørgsmålet. Som jeg også nævnte i mit svar på det forrige spørgsmål, S 497, er det helt centralt for regeringen, at et nyt ydelsessystem balancerer to hensyn: Der skal fortsat være en væsentlig økonomisk gevinst ved at være i arbejde, og der skal være en rimelig levestandard i den midlertidige periode, hvor man er uden arbejde.

Den balance er der ikke i det nuværende ydelsessystem, hvor kontanthjælpsloftet i nogle tilfælde rammer skævt og tilfældigt. Vi ved, at det især har ramt mange børnefamilier hårdt på pengepungen, og at det kan gå ud over børnene. Derfor har vi på den korte bane indført et nyt midlertidigt børnetilskud, som giver en økonomisk håndsækning til de familier, der er ramt hårdest af kontanthjælpsloftet eller integrationsydelsen. Det midlertidige børnetilskud er netop midlertidigt og skal virke, frem til et nyt ydelsessystem træder i kraft.

Det fremgår af kommissoriet, at et nyt ydelsessystem skal være udgiftsneutralt, det vil sige i forhold til de udgifter, der årligt anvendes på området, eksklusiv den midlertidige finansiering, der blev afsat til det midlertidige børnetilskud. Såfremt der er behov for finansiering i ydelsessystemet, kan kommissionen dog pege på finansieringsforslag inden for kontanthjælpssystemet bredt set.

Nu skal kommissionen i gang med sit arbejde, som jeg ser frem til at følge, og det er derfor alt for tidligt at spørge om, hvordan et nyt ydelsessystem kan se ud.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Spørgeren.

Kl. 14:51

Hans Andersen (V):

Tak for svaret. Men vi kan jo blot konstatere, at det ekstra tilskud, der lige nu er blevet ydet, især ydes til arbejdsløse udlændinge, og

det betyder jo, at det er mindre attraktivt at tage et arbejde. Hvordan hænger det sammen med regeringens ambitioner om at få flere flygtninge og indvandrere i arbejde? Det er jo sådan set det store spørgsmål, som man kan stille sig selv, og det venter jeg spændt på svaret på. For der vil regeringen jo åbenbart to ting, dels yde et større tilskud til arbejdsløse indvandrere, dels melder man ud, af de så i øvrigt skal prøve at finde et arbejde hurtigst muligt. Og de to ting harmonerer bare slet ikke.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 14:52

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

Jeg synes, der er en fin harmoni i det, vi gør. For uanset hvilken hudfarve man har, uanset hvad det er for en situation, ens forældre er i, så er børn stadig væk børn, og vi insisterer på, at børn skal have et ordentligt afsæt i tilværelsen. Vi insisterer på, at børn skal have nogle ordentlige muligheder for at kunne være netop børn. De skal leve i familier, også når man er på det underste sikkerhedsnet, hvor man går møt i skole, hvor man kan deltage i børnefødselsdage, og hvor man kan deltage i fritidsaktiviteter. Det er derfor, vi, indtil vi har anbefalingerne til et nyt ydelsessystem, giver en økonomisk håndsækning til de børnefamilier, der er hårdest ramt.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:52

Hans Andersen (V):

Jeg er fuldstændig enig med ministeren i alt, hvad ministeren sagde, undtagen det sidste om, at der er brug for et ekstra børnetilskud til familierne. For vi er af den opfattelse, at der sådan set selv med kontanthjælpsloftet for børn i en familie – en enlig forsørger med to børn på kontanthjælp har jo 18.300 kr. efter skat hver måned – er mulighed for at gå til børnefødselsdage og deltage i fritidsaktiviteter m.v. Men hvordan hænger det her sammen med, at Socialdemokratiet før valget sagde, at udlændingepolitikken ikke bliver lempet, men efterfølgende efter valget har ydet et ekstra tilskud til udlændinge på kontanthjælp?

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:53

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

Endnu en gang synes jeg, det hænger fint sammen. For jeg synes, vi har været meget ærlige omkring de svære hensyn, der et eller andet sted også er i forhold til den her problemstilling. Vi har hele vejen igennem sagt, som hr. Hans Andersen rigtigt fremhæver, at vi ikke har en intention om, at man pludselig skal til at give meget mere i bestemte ydelsesformer, men at vi gerne vil have nogle bedre balancer.

Vi har kunnet se af de historier, som har stået i kø både i medierne, og som børneorganisationer, og som sociale organisationer i mangfoldighed har indrapporteret om, at der er nogle familier, at der er nogle børn, der lider for store afsavn, og det vil vi gerne gøre noget ved. Men vi insisterer jo også på, at der skal være den balance, som hr. Hans Andersen tilsvarende synes optaget af, og derfor håber jeg også, at Venstre, når Ydelseskommisionen kommer med sine anbefalinger, vil være med til at forhandle om, hvordan et nyt ydelsessystem kan se ud.

Kl. 14:54

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Tak. Spørgeren.

Kl. 14:54

Hans Andersen (V):

Men udgangspunktet er jo blot blevet sværere. For nu har regeringen sammen med støttepartierne ydet et ekstra tilskud til primært arbejdsløse udlændinge, og det gør det jo mindre attraktivt for de pågældende mennesker at komme i arbejde. Jeg er jo meget enig i, at vi skal forfølge det at få ledige i arbejde, og det er sådan set også det, der er sket i de senere år med kontanthjælpsloftet. Så jeg har sådan set meget svært ved at forstå, hvorfor regeringen vil bryde kontanthjælpsloftet ned. Det må jeg forstå regeringen ønsker at gøre.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ministeren.

Kl. 14:54

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

Hvis man anlægger den præmis, som jeg synes Hans Andersen og nogle af hans meningsfæller ofte gør, altså at det udelukkende er ydelsernes størrelse, der afgør, om man kommer i beskæftigelse eller ej, så kunne vi jo lige så godt afskaffe ydelserne og give madkuponer i stedet for. For så måtte alle jo vælte ud på arbejdsmarkedet og tage de job, der nu engang er. Jeg tror ikke, at verden hænger sådan sammen. Vi har heller ikke noget belæg for at påstå, at verden hænger sådan sammen. I mange af de lande, hvor man har den type systemer, kan vi ikke se, at der er en meget høj beskæftigelse blandt nogle af de grupper, der har andre problemer end bare arbejdsløshed.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Spørgsmålet er slut. Tak til hr. Hans Andersen.

Beskæftigelsesministeren skal have endnu et spørgsmål, og det er fra hr. Torsten Schack Pedersen, og det er spørgsmål nr. 16.

Kl. 14:55

Spm. nr. S 513 (omtrykt)

16) Til beskæftigelsesministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Er det ministerens intention, at en kommende politisk aftale som opfølgning på Ydelseskommisionens anbefalinger skal videreføre det tab i arbejdsudbud, som aftalen om det midlertidige børnetilskud medfører, eller ønsker ministeren, at en kommende aftale skal fjerne tabet i arbejdsudbud?

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Værsgo til at læse op.

Kl. 14:55

Torsten Schack Pedersen (V):

Spørgsmålet lyder: Er det ministerens intention, at en kommende politisk aftale som opfølgning på Ydelseskommisionens anbefalinger skal videreføre det tab i arbejdsudbud, som aftalen om det midlertidige børnetilskud medfører, eller ønsker ministeren, at en kommende aftale skal fjerne tabet i arbejdsudbud?

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

Tak for spørgsmålet. Vi har givet Ydelseskommisionen 1 år til at komme med sine anbefalinger til et nyt kontanthjælpssystem. Regeringen har udstukket en ramme for Ydelseskommisionens arbejde. Som det fremgår af kommissoriet, skal kommissionens anbefalinger samlet set være udgiftsneutrale og må ikke svække beskæftigelsen. Ydelseskommisionen skal nu have arbejdsro, og jeg vil afvente kommissionens anbefalinger og ikke begynde at foregribe indholdet i en kommende politisk aftale, herunder eventuel betydning for arbejdsudbuddet. Når kommissionen har præsenteret sine anbefalinger om et års tid, indkalder jeg til forhandling om fremtidens kontanthjælpssystem. Her håber jeg, at Folketingets partier, ikke mindst Venstre, vil gå konstruktivt ind i forhandlingerne, så vi sammen kan skabe et robust og fremtidssikret kontanthjælpssystem.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Spørgeren.

Kl. 14:56

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for svaret eller forsøget på at svare. Jeg har jo også læst kommissoriet til Ydelseskommisionen, og der står der, at anbefalingerne skal samlet set være udgiftsneutrale og må ikke svække beskæftigelsen. Det er en anden formulering, end at det ikke må reducere arbejdsudbuddet. Jeg skal bare spørge, hvordan jeg skal forstå kommissoriet. Det er ikke særlig polemisk. Betyder det, at den reduktion i arbejdsudbuddet, der er lavet i forbindelse med den aftale, som regeringen har lavet om det midlertidige børnetilskud, som reducerer beskæftigelsen med 250 i Danmark, så skal nøjes – i anførselstegn – med at reducere arbejdsudbuddet med de 250, hvilket allerede er sket, eller er det ministerens ambition, at det skal kompensere for de 250, som arbejdsudbuddet allerede er svækket med? Det er sådan set bare for at forstå, hvad regeringens ambition er i forhold til det arbejde, der er igangsat.

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ministeren.

Kl. 14:58

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

Som jeg også svarede hr. Hans Andersen på det foregående spørgsmål, er kommissoriet strikket sådan sammen med de anbefalinger, som kommissionen skal give, at det skal være udgiftsneutralt, eksklusive det midlertidige børnetilskud. Det gælder så selvfølgelig også ud fra den forudsætning, at den svækkelse, der måtte være i arbejdsudbuddet, som alt andet lige er meget teoretisk, fordi den er så lille, er eksklusiv det, der er opdraget til kommissionen.

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Spørgeren.

Kl. 14:58

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det svar, for det var jo åbent og ærligt: Den forringelse, der er lavet i arbejdsudbuddet – den lavere beskæftigelse, som vil være gældende, fordi regeringen har lavet den her aftale om et midlertidigt børnetilskud – skal så videreføres. Så regeringen vil altså ikke rette op på den svækkelse af beskæftigelsen, som aftalen om det midlertidige børnetilskud har medført som en følge af Ydelseskommisionens arbejde. Det synes jeg er trist, og det var jo sådan set også lidt det, der var min frygt og derfor bekymring i mit spørgsmål.

(Fjerde næstformand (Trine Torp): Tak!) Regeringen har jo i sit forståelsespapir en bestemmelse om, at arbejdsudbuddet samlet set ikke må svækkes. Jeg skal bare høre, hvilke initiativer regeringen så har tænkt sig at komme med for at kompensere for de reducerede arbejdsudbud.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ministeren.

Kl. 14:59

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

Jeg ved ikke, om jeg formulerede mig kluntet – det gjorde jeg nok, og det tager jeg på mig. Men jeg tror, at spørgeren misforstod mit svar, for det, der var svaret, var, at kommissionens opgave er at komme med anbefalinger, der er udgiftsneutrale, eksklusive det midlertidige børnetilskud. Det skal altså forstås på den måde, at de skal være udgiftsneutrale inden for det eksisterende system, fraregnet – man skal altså ikke tælle det med – hvad der er blevet givet i det midlertidige børnetilskud. Det skal være inden for det eksisterende system, uden det midlertidige børnetilskud. Så det gælder jo både den merudgift, der er, men også den teoretiske svækkelse af arbejdsudbuddet.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Spørgeren, et halvt minut.

Kl. 14:59

Torsten Schack Pedersen (V):

Så kan det godt være, at ministeren har formuleret sig kluntet; det kan også være, at jeg har lyttet forkert – men okay, så må jeg jo rette min opfølgende kommentar. Det vil sige, at den midlertidige svækkelse af arbejdsudbuddet så skal reduceres med aftalen. Det er sådan set positivt, at Ydelseskommisionen skal komme med en model, der fjerner den forringelse af arbejdsudbuddet, som det midlertidige børnetilskud har medført. Det synes jeg sådan set er en positiv nyhed.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ministeren.

Kl. 15:00

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

Det er i hvert fald det opdrag, som kommissionen har fået. Og vi ved udmærket også godt, at det er en vanskelig opgave, vi har stillet kommissionen, fordi der er blevet lavet mange ændringer i vores ydelsessystem igennem mange år. Der er mange knopskydninger, reglerne er meget komplicerede. Det er faktisk også til syvende og sidst derfor, vi har bedt kloge mennesker med Torben Tranæs i spidsen om at prøve at bure sig inde i et rum og tænke grundigt over de her ting.

Vores forhåbning er jo også, at vi kan lave en meget bred politisk aftale om fremtidens ydelsessystem, så vi også lidt slipper for det, der har været tendensen igennem de sidste alt for mange år efter min mening, nemlig at når den ene regering kommer til, bliver ydelserne justeret i den ene retning, og når den anden regering kommer til, bliver ydelserne justeret i den anden retning, og midt imellem står nogle af dem, der har brug for tryghed, på vores nederste sikkerhedsnet.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak. Vi går videre til spørgsmål nr. 17, og det er til beskæftigelsesministeren stillet af hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:01

Spm. nr. S 514 (omtrykt)

17) Til beskæftigelsesministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V):

Ønsker ministeren, at en kommende politisk aftale som opfølgning på Ydelseskommisionens anbefalinger skal medføre, at gruppen, for hvem det ikke kan betale sig at arbejde, stiger eller falder i forhold til situationen, før det midlertidige børnetilskud trådte i kraft?

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Værsgo at læse op.

Kl. 15:01

Torsten Schack Pedersen (V):

Spørgsmålet lyder:

Ønsker ministeren, at en kommende politisk aftale som opfølgning på Ydelseskommisionens anbefalinger skal medføre, at gruppen, for hvem det ikke kan betale sig at arbejde, stiger eller falder i forhold til situationen, før det midlertidige børnetilskud trådte i kraft?

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ministeren.

Kl. 15:01

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

Tak for spørgsmålet. Som jeg har fremhævet i de forrige besvarelser i relation til Ydelseskommisionen, er det en præmis for kommissionens arbejde, at der skal være en betydelig gevinst ved at tage et arbejde. Ydelseskommisionen har nu fået et år til at komme med sine anbefalinger til et nyt kontanthjælpssystem. Jeg vil ikke foregribe begivenhedernes gang og allerede nu begynde at spekulere i, hvad der konkret skal ligge i en politisk aftale som opfølgning på kommissionens arbejde.

Der er dog ingen tvivl om, at kontanthjælpsloftet har ramt nogle kontanthjælpsmodtagere hårdt på pengepungen. Især er nogle af børnefamilierne blevet hårdt ramt. Det skyldes oftest, at de har de største huslejer og derfor mister mest, hvis de rammes af kontanthjælpsloftet. Det har vi bedt ydelseskommisionen tage højde for, så man har en rimelig levestandard i en midlertidig periode, hvor man er uden arbejde.

Men jeg kan fuldstændig afkræfte påstanden om, at vi har givet ydelseskommisionen carte blanche til blot at fjerne kontanthjælpsloftet og rulle systemet fuldstændig tilbage til tiden før kontanthjælpsloftet. Regeringen tror fuldt og fast på, at det bedste for børnene er, at mor og far kommer i arbejde, og det betyder, at vi har stillet som krav til ydelseskommisionen, at der skal være en betydelig gevinst ved også at påtage sig et arbejde. Når Kommissionen har præsenteret sine anbefalinger om et års tid, indkalder jeg til forhandlinger om fremtidens kontanthjælpssystem, og så håber jeg, at vi kan lande en ambitiøs politisk aftale, der skaber ro om kontanthjælpssystemet og sikrer, at det er robust og fremtidssikret.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Spørgeren.

Kl. 15:03

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Jeg synes måske, at ministeren skulle have nævnt, hvad der er sket på kontanthjælpsområdet de sidste mange år. Det er jo titusindvis af børn, der nu hver morgen vågner op til en mor og far, der ikke længere er på kontanthjælp, men som går på arbejde eller er kommet i uddannelse. Det er jo bl.a. en konsekvens af kontant-

hjælpsloftet. Det synes jeg jo sådan set er den største socialpolitiske gevinst i årtier, nemlig at så mange børn oplever, at mor og far går på arbejde og ikke ligger derhjemme. For er der noget, der er negativ social arv i, så er det desværre kontanthjælp. Det er noget af det, der nedarves allerallermest, desværre. Så at der nu er flere børn, der oplever, at mor og far kan forsørge sig selv, er simpelt hen en fremragende nyhed, som vi ikke kan understrege nok. Og det er et af resultaterne af kontanthjælpsloftet.

Derfor er der min, ikke botanisering, men sådan set ret væsentlige politiske interesse i det, som ministeren jo i et eller andet omfang også understreger i sin besvarelse, nemlig at det er vigtigt, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det har sådan set været en rød tråd igennem en lang række politiske aftaler de sidste mange år på Christiansborg, altså fra initiativer til at sænke skatten på arbejde, som VK-regeringer lavede, aftalen med regeringen Helle Thorning-Schmidt, som mit parti også var en del af, til også lavere skat på arbejde, som er gennemført under den seneste Venstreledede regering. Men jo også et kontanthjælpsloft.

Der har der været en entydig ambition, i hvert fald i mit parti og nogle gange også sekunderet af Socialdemokratiet, om, at målet var, at den gruppe, for hvem det i yderst beskedent omfang kan betale sig at arbejde eller rent faktisk slet ikke kan tale sig at arbejde, skal nedbringes. For der er også noget moralsk i det, hvis folk skal have penge med på arbejde i forhold til at være derhjemme.

Er der fra regeringens side en ambition om, at det antal, som er faldet en del over de senere år, skal falde yderligere med Ydelseskommisionens arbejde og dens politiske anbefaling, eller er det irrelevant?

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ministeren.

Kl. 15:05

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

Der er afgjort en ambition om – det er en væsentlig årsag til, at jeg er socialdemokrat – at flere mennesker skal med i arbejdsfællesskabet. Og hr. Torsten Schack Pedersen har jo fuldstændig ret i, at der er sket en meget, meget positiv udvikling igennem de sidste mange år, hvor rigtig mange er gået fra kontanthjælp eller andre ydelser og ud i arbejde. Meget af det skyldes mange forskellige ting. Det skyldes, at vi, tror jeg, med brede flertal er begyndt at gøre nogle andre ting på det socialpolitiske område. »Flere skal med« har spillet en meget vigtig rolle. Kontanthjælpsreformen har spillet en vigtig rolle. Kontanthjælpsloftet med det beskedne bidrag på 450 personer flere i arbejdsudbud har helt sikkert også spillet en rolle.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Spørgeren. Der er 30 minutter. (Torsten Schack Pedersen (V): 30 minutter, det bliver en fest!). Nej, 30 sekunder.

Kl. 15:06

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg prøver at begrænse mig til 30 sekunder alligevel. Ja, det var jo sådan en gennemgang af fornuftige tiltag, gode tiltag, vi har lavet, men der var ikke rigtig noget svar på, hvad regeringens ambition er med det arbejde, Ydelseskommisionen skal forestå. Skal forskellen mellem at være på passiv forsørgelse og være i aktiv beskæftigelse stige ifølge regeringens ambitionsniveau, og skal flere danskere opleve, at gevinsten ved at arbejde bliver større, altså at mængden af danskere, for hvem det ikke kan betale sig at arbejde, bliver reduceret som følge af den her øvelse?

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ministeren.

Kl. 15:06

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

Selv efter det midlertidige børnetilskud, som jo ikke er en del af kommissionens opgave at videreføre i sine anbefalinger, er der en betydelig økonomisk gevinst ved at være i arbejde frem for at være på kontanthjælp. Og en af de ting, jeg bare nogle gange savner fra Venstres side, er en erkendelse af, at for rigtig, rigtig mange, som er på kontanthjælp, og for nogle andre på andre ydelser, så er det andre problemer end mangelen på arbejde, der afholder dem fra at være i beskæftigelse. Det kan være uddannelse. For alt for mange er det også meget dybereliggende sociale udfordringer. Det kan være misbrug, det kan være alt muligt andet. De ting bliver ikke løst ved kun at sænke ydelserne.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Spørgeren.

Kl. 15:07

Torsten Schack Pedersen (V):

Det sidste har ministeren helt ret i, men jeg påstår heller ikke, at det en til en, krone til krone er afgørende, hvordan man får en stofmisbruger i arbejde. Men det har altså rigtig meget betydning for de arbejdsmarkedsparate kontanthjælpsmodtagere, og der er det for mig vigtigt at sige, at det har en betydning. Hvad er forskellen på at være i aktiv beskæftigelse og på passiv forsørgelse? Det beløb har vi forsøgt at øge, og vi har forsøgt at nedbringe antallet af danskere, for hvem forskellen er for lille, og der er det sådan set bare mit ønske at få et svar fra regeringen. Deler regeringen den ambition, og skal den positive udvikling, der har været over en årrække, fortsætte med en Ydelseskommision, eller er det mindre relevant?

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Tak. Så har ministeren 30 sekunder.

Kl. 15:08

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

I regeringen deler vi fuldstændig ønsket om, at der skal være en mærkbar økonomisk gevinst ved at være i arbejde fremfor ikke at være i arbejde. I regeringen er vi samtidig fuldt og helt optaget af, at der også skal være balance i vores ydelsessystem, som tager højde for eksempelvis børnefamilier, hvoraf rigtig mange befinder sig på kontanthjælp eller andre ydelser, fordi de har andre problemer end mangel på arbejde. Det er de balancer, vi gerne vil sørge for, sådan at vi ikke også viderefører nogle af de problemer, som nogle af de her forældre har, til den næste generation, for samlet set vil det være dyrere for samfundet at forsøge at gøre noget ved og skulle til at give nogle ordentlige opvækstvilkår for de her børn.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak for det. Spørgsmålet er slut. Tak til hr. Torsten Schack Pedersen. Beskæftigelsesministeren fortsætter i det næste spørgsmål, og det er fra hr. Mads Fuglede.

Kl. 15:09

Spm. nr. S 521

18) Til beskæftigelsesministeren af:

Mads Fuglede (V):

Mener ministeren, at det hjælper med at bekæmpe de ghettoproblemer, vi desværre har omkring de større byer, hvis Ydelseskommisionen kommer med anbefalinger til at hæve de sociale ydelser til bl.a. integrationsydelsesmodtagere i og omkring København – idet der henvises til, at Ydelseskommisionen skal komme med anbefalinger, der bl.a. skal sikre, »at borgere og familier i kontanthjælpssystemet, der ikke har andre forsørgelsesmuligheder, har en nogenlunde ens levestandard«?

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Værsgo at læse op.

Kl. 15:09

Mads Fuglede (V):

Tak til beskæftigelsesministeren for, at jeg kan få mulighed for at stille et par spørgsmål.

Jeg starter med at læse spørgsmålet op: Mener ministeren, at det hjælper med at bekæmpe de ghettoproblemer, vi desværre har omkring de større byer, hvis Ydelseskommisionen kommer med anbefalinger til at hæve de sociale ydelser til bl.a. integrationsydelsesmodtagere i og omkring København – idet der henvises til, at Ydelseskommisionen skal komme med anbefalinger, der bl.a. skal sikre, »at borgere og familier i kontanthjælpssystemet, der ikke har andre forsørgelsesmuligheder, har en nogenlunde ens levestandard«?

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 15:10

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

Tak for spørgsmålet. Med henvisning til kommissoriet for Ydelseskommisionen spørges der til, om jeg mener, det vil hjælpe på ghettoproblemerne, hvis Ydelseskommisionen skulle komme med forslag om at hæve ydelserne til integrationsydelsesmodtagere.

Indledningsvis vil jeg understrege, at regeringen er meget opmærksom på de udfordringer, vi ser i ghettoområder i Danmark og på integrationsområdet i det hele taget. Derfor arbejder vi aktuelt med f.eks. forslaget om at stille krav om, at nytilkomne og andre udlændinge med et integrationsbehov skal bidrage i 37 timer svarende til en almindelig arbejdsuge.

Indsatsen mod parallelsamfund handler imidlertid ikke kun om ydelser – det handler også om at få børn og unge i ghettoområderne i skole og ændre beboersammensætningen i områderne. Dernæst synes jeg, at det er en noget hypotetisk situation, spørgeren beder mig om at forholde mig til, særlig hvis man læser kommissoriet i sin helhed.

Det er regeringens opfattelse, at det nuværende kontanthjælpssystem er kommet i ubalance grundet en række løbende justeringer og knopskydninger. Regeringen ønsker et nyt ydelsessystem i balance, og derfor har vi i kommissoriet for Ydelseskommisionens arbejde lagt vægt på to forhold: Der skal fortsat være en væsentlig økonomisk gevinst ved at være i arbejde, og der skal være en rimelig levestandard i en midlertidig periode, hvor man er uden arbejde.

Samtidig fremgår det direkte af kommissoriet for Ydelseskommisionens arbejde, at nytilkomne skal bidrage til samfundet i en periode, før de kan få fuld gavn af de danske velfærdsydelser. Kommissionen skal derfor overveje et balanceret optjeningsprincip, hvor ydelsesniveauet ikke bliver en selvstændig tilrækningsfaktor, og hvor niveauet tilskynder til selvforsørgelse. Personer, som ikke opfylder opholdskravene, forventes derfor som udgangspunkt ikke at have ret til fulde ydelser i et nyt ydelsessystem.

Nu skal Kommissionen i gang med sit arbejde, som jeg ser frem til at følge. Jeg håber, vi sammen kan give dem den fornødne arbejdsro, og så vil jeg se frem til at mødes med Folketingets partier

for at indgå en aftale om et robust og fremtidssikret kontanthjælpssystem.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Spørgeren.

Kl. 15:12

Mads Fuglede (V):

Tak for svaret. Det får mig til at tænke over, om ministeren egentlig anerkender, at der er en sammenhæng mellem størrelsen på ydelserne og de ghettoproblemer, som vi oplever.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 15:12

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

Ja, jeg tror da helt sikkert, at der er en sammenhæng, men jeg tror også, at en række af de ghettoproblemer, vi ser, skyldes nogle helt andre faktorer end ydelsernes størrelse. Det skyldes en boligpolitik igennem alt, alt for mange år, som ikke har været tænkt igennem. Det skyldes en skolepolitik, som heller ikke har været tænkt igennem. Det skyldes en efter min mening for løs tilgang til at stille krav til mange af de mennesker, der er kommet hertil, og det gælder for den sags skyld også for mange af deres børn. Jeg tror, at det skyldes rigtig, rigtig mange forskellige ting igennem en lang årrække, altså ting, som rækker ud over ydelsesniveauernes størrelse.

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Så er de 30 sekunder gået. *(Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):* Ja, beklager).

Spørgeren.

Kl. 15:13

Mads Fuglede (V):

Tak for svaret. Jeg er langt hen ad vejen meget enig med ministeren i, at selvfølgelig er der ikke sådan en enkelt grund, der sådan binært afstedkommer en række følgegrunde. Men kan ministeren måske ikke, når vi nu er enige om, at der er flere grunde, ligesom pege på, hvad ydelser betyder særskilt for de ghettoproblemer, vi har, hvis vi sådan skal fokusere på det ene område?

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 15:13

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

Jamen ydelser har spillet og spiller helt sikkert en rolle. Vi i regeringen er meget inspireret af det, man har gjort i hvert fald i en kommune oppe i Norge, og det er en af grundene til, at vi har ladet os inspirere af det, som folk bl.a. i Mjølnerparken anbefaler. Det er nemlig at stille nogle krav til de mennesker, som er kommet til Danmark, og som så også modtager ydelser. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at der er sociale og kulturelle normer, der gør, at eksempelvis rigtig mange kvinder ikke kommer på arbejdsmarkedet, men derimod mere eller mindre frit kan modtage ydelser, og at der i øvrigt heller ikke fra jobcentrenes eller i sin tid arbejdsformidlingens side er blevet stillet krav, der var ordentlige nok. Så selvfølgelig spiller ydelser en rolle på alle mulige måder.

	Kl. 15:14		Kl. 15:16
Fjerde næstformand (Trine Torp): Så er det spørgeren. Værsgo.		Fjerde næstformand (Trine Torp): Spørgeren.	
	Kl. 15:14		Kl. 15:16
Mads Fuglede (V): Så er det jo logisk fra min side at følge det op med at spørge ministeren om, om man planlægger initiativer for at sørge for, at man ikke fastholder især arbejdsløse indvandrere i ghettoer på passiv forsørgelse.		Mads Fuglede (V): Men SF har jo gjort det til et ultimativt krav, at kontanthjælpsloftet skal afskaffes fuldstændigt, så hvis SF skal med i en aftale om et nyt ydelsessystem, må man forvente, at kontanthjælpsloftet skal væk – ellers kan man ikke få sådan en aftale. Mener ministeren i det lys, at SF skal med i en kommende aftale om et nyt ydelsessystem?	
	Kl. 15:14		Kl. 15:16
Fjerde næstformand (Trine Torp): Så har ministeren 30 sekunder til sit sidste svar.		Fjerde næstformand (Trine Torp): Ministeren.	
	Kl. 15:14		Kl. 15:16
Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard): Ja, det er der, og et af de væsentligste er jo hele det forslag, vi er i gang med og prøver at konkretisere, og som handler om at stille krav om, at man har pligt til at bidrage i 37 timer om ugen for overhovedet at kunne få en ydelse.		Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard): Jeg har en meget, meget stor forhåbning om, at SF ender med at være med i en aftale om et nyt ydelsessystem. Jeg synes, at SF skal vente og se, hvad det er, Ydelseskommisionen ender med at anbefale. Det, der jo har været opdraget hele vejen igennem – det, vi har sagt inden valget, det, vi sagde i valgkampen, det, vi har sagt efterfølgende, og også det, vi har bedt Ydelseskommisionen om – har jo været at se, om man kan finde på noget, der er bedre end kontanthjælpsloftet, og som finder nogle bedre balancer. Men jeg har en meget stor forhåbning om, at SF er med, ligesom jeg har en stor forhåbning om, at Venstre er med.	
	Kl. 15:14		Kl. 15:17
Fjerde næstformand (Trine Torp): Tak for det. Spørgsmålet er sluttet. Men vi fortsætter med både beskæftigelsesministeren og hr. Mads Fuglede, og det er spørgsmål nr. 19.		Fjerde næstformand (Trine Torp): Spørgeren.	
	Kl. 15:15		Kl. 15:17
Spm. nr. S 522 19) Til beskæftigelsesministeren af: Mads Fuglede (V): Er det et krav fra regeringen, at alle partier bag forståelsespapiret skal indgå i en aftale om et nyt ydelsessystem, når regeringen indkalder til forhandlinger, efter at Ydelseskommisionen har fremlagt sine anbefalinger?		Mads Fuglede (V): Regeringen har jo indgået en aftale med støttepartierne om et midlertidigt børnetilskud, der betyder, at især arbejdsløse indvandrere får flere penge mellem hænderne. Der er en forventning blandt støttepartierne om, at det midlertidige børnetilskud ikke er så midlertidigt, som det er af navn, men at der er tale om en permanent ordning. Ønsker ministeren at imødekomme et ønske fra partierne bag regeringen om, at det midlertidige børnetilskud gøres permanent, så arbejdsløse indvandrere får endnu flere penge mellem hænderne? Eller vil ministeren ikke kunne levere på et sådant ønske og dermed ikke kunne lave en aftale uden om støttepartierne, som det jo lige blev sagt, for vi ville jo aldrig være med i sådan en aftale?	
	Kl. 15:15		Kl. 15:17
Fjerde næstformand (Trine Torp): Værsgo at læse op.		Fjerde næstformand (Trine Torp): Ministeren.	
	Kl. 15:15		Kl. 15:17
Mads Fuglede (V): Tak. Jeg læser det næste spørgsmål op: Er det et krav fra regeringen, at alle partier bag forståelsespapiret skal indgå i en aftale om et nyt ydelsessystem, når regeringen indkalder til forhandlinger, efter at Ydelseskommisionen har fremlagt sine anbefalinger?		Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard): Nu skal hr. Mads Fuglede jo ikke afsløre alle de kort, som Venstre har på hånden. Jeg kunne sikkert nok godt i et eller andet omfang regne det sidste ud, men ikke desto mindre. Vi har jo helt bevidst bedt Ydelseskommisionen om at komme med dets anbefalinger, på ryggen af at de skal være udgiftsneutrale, og det er, fordi vi i forvejen bruger rigtig mange penge i hele ydelsessystemet bredt set, men at vi samtidig også kan se, at der både er ubalancer, knopskydninger og meget komplicerede regler. Vi har på den baggrund også en formodning om, at der så at sige bliver spildt mange penge i ydelsessystemet, og derfor har vi også, tror jeg, en forhåbning om, at de kloge mennesker, vi har sat i	
	Kl. 15:15		Kl. 15:17
Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard): Tak for spørgsmålet. Ydelseskommisionen fremgår af forståelsespapiret, men regeringen kan naturligvis ikke stille krav i forhold til, hvem der ender med at ville indgå i en aftale. Og det er under alle omstændigheder alt for tidligt at gå ind i den slags overvejelser - Ydelseskommisionen skal jo først til at gå i gang med arbejdet. Det er selvfølgelig regeringens forhåbning, at partierne bag forståelsespapiret vil indgå i en efterfølgende aftale. For regeringen er det vigtigt, at vi får et robust og fremtidssikret kontanthjælpssystem, og derfor håber jeg, at alle Folketingets partier vil gå konstruktivt ind i forhandlingerne, når den tid kommer. Jeg håber derfor, at vi på baggrund af Ydelseskommisionens anbefalinger kan lande en bred politisk aftale om et nyt kontanthjælpssystem.			

spidsen for kommissionens arbejde, kan finde nogle gode forslag til nogle bedre balancer.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak. Spørgeren.

Kl. 15:18

Mads Fuglede (V):

Men sandheden er jo, at hvis man skal lave en aftale med partier, der har de krav, de nu indtil videre har stillet i udsigt, så bliver det jo meget svært at levere på det løfte, man har givet vælgerne, om, at man ikke vil lempe på udlændingepolitikken.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 15:18

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

I regeringen og i Socialdemokratiet står vi fuldstændig på vagt for, at vi ikke har noget som helst ønske, nogen intention om at lempe på den brede udlændingepolitik. Men det, vi har en forhåbning om, er jo, at mange partier vil tage ansvar for at sikre, at der på den ene side er en tydelig økonomisk gevinst ved at være i arbejde, og på den anden side, at de familier, hvor man midlertidigt er uden arbejde – og for nogles vedkommende har andre problemer end mangel på arbejde – har et ordentligt og værdigt levegrundlag, som ikke går ud over børnene.

Det er det, vi håber kommissionen kan komme med nogle gode anbefalinger til, som vi kan samle et bredt flertal i Folketinget bag.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak for det. Det var det sidste svar på det spørgsmål. Så tak til beskæftigelsesministeren og til hr. Mads Fuglede.

Nu går vi videre til spørgsmål nr. 20, og det er stillet til miljøministeren af Marie Bjerre.

Kl. 15:19

Spm. nr. S 532

20) Til miljøministeren af:

Marie Bjerre (V):

Hvorfor har ministeren ikke prioriteret at få gennemført initiativerne i plastikhandlingsplanen »Plastik uden spild« højere?

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Værsgo til at læse højt.

Kl. 15:19

Marie Bjerre (V):

Tak, jeg har et spørgsmål til miljøministeren.

Hvorfor har ministeren ikke prioriteret at få gennemført initiativerne i plastikhandlingsplanen »Plastik uden spild« højere?

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 15:20

Miljøministeren (Lea Wermelin):

Initiativerne i plastikhandlingsplanen »Plastik uden spild« er i fuld gang med at blive gennemført. Det er en 4-årig plan, så det er klart, at alle initiativer ikke er gennemført i det første år. Igangsættelsen af de forskellige initiativer følger den plan, der er blevet lagt af den

tidligere regering. Den har jeg ikke ændret på. Jeg har tværtimod øget ambitionsniveauet og taget yderligere initiativer.

For det første har jeg besluttet, at minimumsprisen på bæreposer skal være på 4 kr., så vi for alvor får reduceret unødvendigt forbrug og undgår, at reglerne omgås. For det andet er emballageafgiften på bæreposer og engangsservice blevet tredoblet som en del af finanslovsaftalen per 1. januar i år, så vi kan få gjort op med forbrug og smid væk-kulturen. For det tredje har jeg meldt Danmark ind i arbejdet med en europæisk plastikpakt, hvor andre ambitiøse europæiske lande og en lang række virksomheder går sammen om at sikre bedre design, mere genanvendelse, en reduktion af plastikforbrug og en begrænsning af eksport af plastikaffald ud af Europa.

Så jeg har klart prioriteret indsatsen på plastikområdet, sat en ny retning og øget både tempo og ambitionsniveau i forhold til den tidligere regering.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Spørgeren.

Kl. 15:21

Marie Bjerre (V):

Tak for svaret, og tak for uddybende at gennemgå flere initiativer. Det er et område, som betyder rigtig meget for mig og for Venstre. Det var faktisk et område, som jeg selv gik til valg på, nemlig at vi skulle være bedre til at genanvende. Og den daværende regering med den daværende miljø- og fødevareminister, Jakob Ellemann-Jensen, lavede den her plastikhandlingsplan fra december 2018.

Det gjorde vi, fordi der er nogle udfordringer på plastikområdet. Vi er simpelt hen ikke gode nok til at genanvende vores affald fra husholdningerne. Derfor er der også brug for, at vi får en bedre affaldssortering, og at vi får både en mere ensartet sortering og en mere ensartet indsamling. At vi ikke kan gøre det ens, skaber forvirring ude hos os alle, enkeltvis, og det gør det sværere at genanvende der, hvor affaldet kommer hen.

Hvorfor er det, at det tager mere end et år at få indført ensartede standarder for sortering og for indsamling? Er der andet, man har prioriteret højere i stedet for?

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 15:22

Miljøministeren (Lea Wermelin):

Nej, det er der ikke. Jeg vil sige, at plastik virkelig er et af de områder, hvor der er behov for, vi gør meget mere, og hvor der også er potentiale til at gøre meget mere. Og det var sådan set også en af grundene til, at vi var kritiske over for den plastikhandlingsplan, som den tidligere regering lavede. For der er godt nok nogle initiativer der, og plastikcentret er i gang, og som jeg også nævnte, er det jo ordførerens egen formand, som lavede den tidsplan. Det er så nu engang den, der bliver fulgt. Det lægger jeg så noget oveni. Og det, vi blandt andet gør, er jo at sætte fuld turbo på. Nu skal Danmark have en national affaldsplan, hvor vi skal have den her ensretning i forhold til indsamling og sortering, så vi rent faktisk kan genbruge og genanvende mere.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak. Spørgeren.

Kl. 15:23

Marie Bjerre (V):

Jeg beklager, at jeg er så utålmodig med at få gennemført de her initiativer i plasthandlingsplanen. Og jeg har også skriftligt spurgt ind til det i et udvalgsspørgsmål, men får tilbagemeldingen, at man er ved at undersøge det faglige grundlag osv. Jeg forstår bare ikke, hvorfor man ikke får sat gang i initiativerne med at ensrette sorteringen og indsamlingen. Hvornår får vi en ensrettet sortering og indsamling? Der er jo også en masse andre initiativer i den her plastikhandlingsplan – hvad med nationale kampagner? Der er stadig megen uvidenhed om, hvordan man sorterer, f.eks. i forhold til gavepapiret fra juleaften eller bionedbrydeligt plast, der ikke skal i plastikaffaldet.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak. Ministeren.

Kl. 15:23

Miljøministeren (Lea Wermelin):

Jeg er sådan set glad for, at ordføreren er engageret, og jeg håber, at Venstre også vil være med i nogle de aftaler, der skal til, for at vi rent faktisk kan løfte det her område. For det, der var hele problemet med den tidligere plan, var, at det var for lidt. Det var i virkeligheden alt for lidt til at imødegå den kæmpestore udfordring, vi står med i forhold til plastik. Jeg tror på, at affaldssortering er én af nøglerne til at gøre det, men man kunne jo spørge: Hvis det var så vigtigt for Venstre, kunne man så ikke have gennemført det, da man selv sad i regering? Det gjorde man ikke. Men affaldsplanen skal laves her i 2020, og jeg håber meget, at Venstre vil være med.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Spørgeren.

Kl. 15:24

Marie Bjerre (V):

Tak for det svar. Bare lige for at runde af, og for at jeg også forstår det, vil jeg spørge, om det så vil sige, at man her i 2020 kommer med en ensretning af sortering og indsamling, som skal rulles ud i kommunerne?

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 15:24

Miljøministeren (Lea Wermelin):

Det er vores klare ambition – det meldte vi også ud i god tid inden valget – at vi ønsker, at der skal ske en strømlining af den måde, man indsamler affald på i Danmark. For godt nok sker det måske ikke på 98 forskellige måder, men der er alt for mange forskellige måder, man indsamler på, på tværs af kommuner, og det gør det rigtig svært rent faktisk genbruge og genanvende mere; og det er jo det, vi skal. Men det kan bare ikke stå alene. Vi er også nødt til at have fat i designdelen. Vi er også nødt til at have fat i det europæiske niveau, hvor vi sammen med alle de andre progressive lande skal gøre meget mere.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak for det.

Vi går videre til det næste spørgsmål, som også er til miljøministeren. Det er også stillet af fru Marie Bjerre.

Kl. 15:25

Spm. nr. S 533

21) Til miljøministeren af:

Marie Bjerre (V):

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at regeringen med finansloven gør det dyrere at bruge genanvendt plast?

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:25

Marie Bjerre (V):

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at regeringen med finansloven gør det dyrere at bruge genanvendt plast?

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 15:25

Miljøministeren (Lea Wermelin):

Tak for spørgsmålet. Med finansloven for 2020 bliver det dyrere at bruge produkter, som smides væk efter en enkelt gangs brug. Ja, vi skal genanvende mere, men forebyggelse af affald er det mest effektive middel i den grønne omstilling, så formålet med at tredoble emballageafgiften på bæreposer af plastik og papir og engangsservice er at reducere forbrug og reducere affaldsmængder. Vi får ca. 6.000 t mindre affald om året ud af det.

Så vi skal væk fra den her brug og smid væk-kultur, og det er lige meget, hvilke materialer der er tale om. Emballageafgiften på bæreposer og engangsservice fremstillet af ny plastik og genanvendt plastik stiger derfor lige meget. Regeringen er dog også optaget af at sikre øget brug af genanvendt plastik, og derfor er det også aftalt i forbindelse med finansloven for 2020, at det skal undersøges, om emballageafgiften på bæreposer og engangsservice kan differentieres ud fra det. Det er ikke så enkelt, som man kan ønske sig – en differentieret emballageafgift skal vurderes ud fra en samlet analyse af forskellige materials miljøpåvirkning. Det skal f.eks. sikres, at det ikke indebærer en større mængde affald til forbrænding med større CO₂-udledning til følge; desuden skal emballageafgiften på bæreposer og engangsservice udformes på en nem og enkel måde, så den er til at administrere, både for virksomheder og for myndigheder.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Spørgeren.

Kl. 15:26

Marie Bjerre (V):

Tak for svaret. Regeringen og Venstre deler fuldt ud ambitionen om, at vi selvfølgelig skal have et mindre plastikforbrug og et mindre emballageforbrug, men den her tredobling af afgiften på emballage synes vi bare i den grad rammer skævt. For vi kan jo heller ikke undvære plastik, og derfor vil der også være noget emballage, som skal erstattes af nogle typer, der er mere grønne, eksempelvis genanvendt plastik. Det vil også få gang i den cirkulære økonomi.

Hvis man eksempelvis går på JOE & THE JUICE, så får man sin juice med, og der har man brug for at have noget emballage til det, og der ser vi gerne, at man hellere bruger noget, der er lavet af genanvendt plast. Hvad forestiller ministeren sig man skal have det med i – en porcelænskop? Og hvad hvis man om sommeren køber en is hos Paradis – hvordan skal man tag den med, hvis ikke den er i noget emballage? Altså, vi bliver jo nødt til at have noget emballage, og det, vi så har, er vi i Venstre faktisk optaget af er grønnere og gerne lavet af genanvendt plast.

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ministeren.

Kl. 15:27 og i stedet for købe ren, ny plastik. Det er da en stor udfordring – kan ministeren ikke se det?

Kl. 15:30

Kl. 15:27 **Fjerde næstformand (Trine Torp):**
Ministeren.

Kl. 15:30

Miljøministeren (Lea Wermelin):

Jeg er fuldstændig enig i, at vi have mere genanvendt plast. Det, der jo bare er den store udfordring for Danmark, er, at vi har et alt for stort klimaaftryk som danskere. Jeg tror i virkeligheden, det kommer bag på mange danskere, at selv om vi tror, vi er de grønne dukse på en lang række områder, så er vi det jo ikke, når det handler om forbrug og produktion, og derfor kan man ikke nøjes med bare at sige, at der skal bruges mere genanvendt plastik – vi skal også reducere selve forbruget af plastik, og det er derfor, vi tredobler emballageafgiften.

Jeg ville da ønske, når nu Venstre siger, at man er så interesseret i det her, at man rent faktisk bakkede op om det.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Spørgeren.

Kl. 15:28

Marie Bjerre (V):

Hvis ministeren er enig i, at vi skal have nogle flere grønne alternativer og mere genanvendt plast, hvorfor lavede man så ikke en differentieret afgift, så det ikke blev så meget dyrere at bruge genanvendt plast? Problemet er jo, at det bliver markant dyrere med grønne alternativer, fordi det bliver udmålt på baggrund af vægt, og de grønne alternativer er bare dyrere, fordi genanvendt plast vejer mere, bionedbrydelig plast vejer mere, biobaseret plast vejer mere.

Hvorfor lavede man ikke en differentieret afgift eller ventede med at lade lovgivningen træde i kraft – den er jo allerede trådt i kraft her den 1. januar – så man kunne have nået at genindtænke de der grønne alternativer?

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ministeren.

Kl. 15:29

Miljøministeren (Lea Wermelin):

Jeg bliver en anelse forvirret, for ordføreren står det ene øjeblik og siger, at det kun kan gå for langsomt, og så gør vi noget helt konkret, som er godt i forhold til at sikre, at vi rent faktisk får reduceret forbruget i Danmark. Man anslår jo, at det her vil betyde ca. en 40-procentsreduktion af forbruget på engangsplast. Det er jo der, hvor jeg tænker, at det da er ærgerligt, når vi så gør det her, at Venstre ikke bakker op. Hvordan kan man både være utålmodig det ene øjeblik og så det andet sige: Nej, vent nu hellere lige et øjeblik? Det er jo det, der lidt er udfordringen. Vi gør rent faktisk noget, og det har en effekt.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Spørgeren.

Kl. 15:29

Marie Bjerre (V):

Ja, vi er utålmodige for at få genanvendt mere plastik, men den her afgift gør jo fuldstændig det modsatte; den gør jo, at der ikke er et incitament til at genanvende, fordi det bliver dyrere at lave genanvendt plastik. Mange af de virksomheder, som køber genanvendt emballage ind, har været ude at sige, at nu må de droppe de planer

Miljøministeren (Lea Wermelin):

For det første har den her emballageafgift en effekt, og det er jo rigtig vigtigt, for vi har nemlig ikke tid til at sidde på hænderne. Der skal ske noget nu, og det gør vi altså med den her afgift, men det kan selvfølgelig ikke stå alene.

Så er der jo udfordringen i forhold til en differentiering. Det var jo det, jeg sagde, med, at vi sådan set allerede er opmærksomme på at spørge: Kan der være en differentiering? Men der er jo også nogle udfordringer med, at man siger, at noget er bionedbrydeligt. Under hvilke forhold f.eks.? Er det også under danske forhold? Hvordan kan vi sikre, at det, man siger er bionedbrydeligt, rent faktisk også kan indgå i det affaldssystem, vi har?

Så der er behov for, at man kigger på det klogt. Men det at sikre en tredobling af emballageafgiften har en direkte og god og grøn effekt.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak for det. Tak til miljøministeren, og tak til fru Marie Bjerre.

Det sidste spørgsmål, spørgsmål nr. 22, er til kulturministeren, og det er stillet af fru Pernille Bendixen.

Kl. 15:31

Spm. nr. S 527

22) Til kulturministeren af:

Pernille Bendixen (DF):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at de kongeligt privilegerede kroer i Danmark, der har tilladelse til at bruge kongekronen på deres kroer, ikke også har tilladelse til at bruge kongekronen i deres pjecer?

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Værsgo at læse højt.

Kl. 15:31

Pernille Bendixen (DF):

Først vil jeg sige velkommen tilbage til kulturministeren.

Mener ministeren, at det er rimeligt, at de kongeligt privilegerede kroer i Danmark, der har tilladelse til at bruge kongekronen på deres kroer, ikke også har tilladelse til at bruge kongekronen i deres pjecer?

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Ministeren.

Kl. 15:31

Kulturministeren (Joy Mogensen):

Mange tak for spørgsmålet, og tak for hilsnen.

Besvarelsen af dit spørgsmål kræver sådan lidt historik, som der ligger i hele kongekronens brug. For det korte svar kunne sådan set godt være, at de kroer, der nåede at søge og få tilladelse til at anvende de her kongekroner, også gerne må bruge dem, f.eks. i deres pjecer, på deres brevpapir og på deres hjemmeside. Men de må altså kun bruge det på den måde, hvis det indgår som en naturlig del af et fotografi af krobygningen eller af krobygningens nære omgivelser. Så på den måde kan det indgå.

Men dengang et enigt Folketing i 2016 vedtog den ændring, der overhovedet gjorde det lovligt for de her kroer at bruge kongekronen, valgte man at sætte nogle begrænsninger på, altså at de kun kunne gøre det på de her helt særlige betingelser. Når jeg læser tilbage i historikken, ser jeg det, som at der har været overvejelser om en balance imellem på den ene side hensynet til kongekronen, som vi jo bruger som et kendetegn for kongehuset og statslige myndigheder, men på den anden side så altså også et oprigtigt ønske fra et enigt Folketing – alle partier – om at give mulighed for de her kroer for at formidle en kulturhistorisk tradition ved netop at bruge kongekronen.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Spørgeren.

Kl. 15:32

Pernille Bendixen (DF):

Nu er jeg helt med på, at ministeren har forberedt sig på det enkelte spørgsmål, og at det muligvis kan blive svært for ministeren at blive mere uddybende, men jeg har en mailkorrespondance, hvori det faktisk bliver besvaret fra Rigsarkivet, at man heller ikke må anvende en illustration af en kro eller lignende på forsiden, altså tage et billede af kroen og anvende det. Hvis ministeren ønsker det, kan jeg stille spørgsmålet til skriftlig besvarelse, men hvis ministeren kan svare det på nu, ville det være rart.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ministeren.

Kl. 15:33

Kulturministeren (Joy Mogensen):

I de retningslinjer, jeg har læst op på til i dag for at kunne besvare spørgsmålet, er det i hvert fald gengivet, at hvis kongekronen er som en del af krobygningens fremtræden, kan man også bruge det på fotografier, pjecer, altså bruge fotografiet i pjecer på hjemmesider. Hvis spørgeren har en konkret korrespondance, som man ønsker et konkret svar på, så vil jeg bede spørgeren om at oversende det til ministeriet, og så vil jeg svare så hurtigt som muligt.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Spørgeren.

Kl. 15:33

Pernille Bendixen (DF):

Det kommer som et skriftligt spørgsmål. Jeg forstår godt historikken i det, men kunne ministeren eventuelt være villig til at se på, om man måtte få lov at bruge den lukkede kongekrone på en pjece, altså hvor det er ligesom den her illustration (*fremviser en pjece*), hvor det ikke kun er et billede, men hvor det altså også bliver som – hvad skal vi kalde det – et symbol på pjecen? Eller mener ministeren, at fordi Folketinget en gang har taget beslutningen, skal der ikke ses yderligere på det?

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak, og lige inden jeg giver ministeren ordet, vil jeg, bare for at det bliver nemmere for ministeren at besvare spørgsmålene, sige, at der selvfølgelig skal foreligge de dokumenter, som man skal reagere på. Men værsgo til ministeren.

Kl. 15:34

Kulturministeren (Joy Mogensen):

Jeg synes, at balancen er rigtig fin i den vedtagne lov. Der blev også givet ganske lang tid til, at man kunne søge om at få lov til at bruge de her kongekroner. For at besvare dit spørgsmål, som jeg hørte det, altså om jeg og regeringen ønsker at tage den her lov op til revision for at give mulighed for en mere lempelig brug af kongekronen, som også bliver brugt af statslige myndigheder, vil jeg nok sige: Nej, det er ikke min opfattelse, at det ville være godt. Det er en fin balance, der er fundet, og jeg vil så se frem til at kigge nærmere på det konkrete eksempel.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Spørgeren.

Kl. 15:35

Pernille Bendixen (DF):

Det er jeg selvfølgelig helt med på. Ministerens svar kom bare bag på mig, for jeg havde det stik modsatte her, og det blev jeg egentlig ramt af. Selvfølgelig skal ministeren have mulighed for at kunne forberede sig bedst muligt. Men som jeg hører ministeren, er der en fin balance, og man ønsker ikke at gå videre med den del af det, og resten vil jeg forfølge skriftligt.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Trine Torp):
Ministeren.

Kl. 15:35

Kulturministeren (Joy Mogensen):

Jeg ser så frem til at modtage den konkrete henvendelse og den fortsatte videre dialog om at finde den her balance imellem den praktiske virkelighed og så at få formidlet vores historie. Tak for interessen.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Tak til kulturministeren og til fru Pernille Bendixen.
Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 15:35

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Trine Torp):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 16. januar 2020, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:36).